

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

L 405

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 63

2 grudnia 2020

Spis treści

I Akty ustawodawcze

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1783 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie współpracy między sądami państw członkowskich przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych (przeprowadzanie dowodów) (wersja przekształcona) ... 1
- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1784 z dnia 25 listopada 2020 r. dotyczące doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych („doręczanie dokumentów”) (wersja przekształcona) 40

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2033 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych oraz zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 575/2013, (UE) nr 600/2014 i (UE) nr 806/2014 (Dz.U. L 314 z 5.12.2019)..... 79
- ★ Sprostowanie do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2034 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie nadzoru ostrożnościowego nad firmami inwestycyjnymi oraz zmieniającej dyrektywy 2002/87/WE, 2009/65/WE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE i 2014/65/UE (Dz.U. L 314 z 5.12.2019) 84

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2020/1783

z dnia 25 listopada 2020 r.

w sprawie współpracy między sądami państw członkowskich przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych (przeprowadzanie dowodów)

(wersja przekształcona)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 81 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1206/2001 ⁽³⁾ było w przeszłości zmieniane. Ze względu na konieczność dokonania dalszych znaczących zmian i w celu zapewnienia jasności rozporządzenie to powinno zostać przekształcone.
- (2) Unia postawiła sobie za cel utrzymanie i rozwój unijnej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, a w jej obrębie zapewnienie swobodnego przepływu osób. W celu stworzenia takiej przestrzeni Unia ma przyjmować, wśród innych środków, środki z zakresu współpracy sądowej w sprawach cywilnych, niezbędne do prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego.
- (3) W celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego i rozwoju przestrzeni sprawiedliwości w sprawach cywilnych w Unii konieczne jest dalsze usprawnienie i przyspieszenie współpracy między sądami różnych państw członkowskich w zakresie przeprowadzania dowodów. Niniejsze rozporządzenie ma na celu poprawę skuteczności i przyspieszenie postępowań sądowych w wyniku uproszczenia i usprawnienia mechanizmów współpracy w zakresie przeprowadzania dowodów w postępowaniach o charakterze transgranicznym, a jednocześnie ma przyczynić się do zmniejszenia opóźnień i kosztów w odniesieniu do osób fizycznych i przedsiębiorstw. Zapewnienie większej pewności prawa oraz uproszczenie, usprawnienie i cyfryzacja postępowań będzie zachęcać osoby fizyczne i przedsiębiorstwa do dokonywania transakcji transgranicznych, pobudzając tym samym wymianę handlową w Unii, a w konsekwencji poprawiając funkcjonowanie rynku wewnętrznego.
- (4) W niniejszym rozporządzeniu ustanowione zostały przepisy dotyczące współpracy między sądami różnych państw członkowskich w zakresie przeprowadzania dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 62 z 15.2.2019, s. 56.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 13 lutego 2019 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia 4 listopada 2020 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 23 listopada 2020 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1206/2001 z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie współpracy między sądami państw członkowskich przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych (Dz.U. L 174 z 27.6.2001, s. 1).

- (5) Do celów niniejszego rozporządzenia pod pojęciem „sąd” należy również rozumieć organy sprawujące funkcje sądowe, działające na podstawie przekazania uprawnień przez organ sądowy lub działające pod kontrolą organu sądowego, które zgodnie z prawem krajowym są właściwe do przeprowadzania dowodów do celów postępowań sądowych w sprawach cywilnych lub handlowych. Obejmuje to w szczególności organy, które są uznawane za sądy na mocy innych unijnych aktów prawnych, takich jak rozporządzenie Rady (UE) 2019/1111 ⁽⁴⁾ i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 ⁽⁵⁾ oraz (UE) nr 650/2012 ⁽⁶⁾.
- (6) W celu zapewnienia jak najwyższego stopnia jasności i pewności prawa wnioski o przeprowadzenie dowodów powinny być przekazywane na formularzu wypełnionym w języku państwa członkowskiego sądu wezwanego lub w innym języku, którego użycie zostało dopuszczone przez to państwo członkowskie. Z tych samych względów formularze powinny być stosowane, w miarę możliwości, do późniejszego przekazywania informacji między odpowiednimi sądami.
- (7) Aby zapewnić szybkie przekazywanie wniosków i zawiadomień między państwami członkowskimi na potrzeby przeprowadzania dowodów, należy korzystać z wszelkich odpowiednich nowoczesnych technologii porozumiewania się. Z tego powodu, co do zasady, wszelkie przekazywanie informacji i wymiana dokumentów powinny być prowadzone za pośrednictwem bezpiecznego i niezawodnego zdecentralizowanego systemu informatycznego składającego się z krajowych systemów informatycznych, które są połączone i technicznie interoperacyjne, na przykład – z zastrzeżeniem dalszego postępu technologicznego – w oparciu o e-CODEX. W związku z tym należy utworzyć zdecentralizowany system informatyczny służący do wymiany danych na podstawie niniejszego rozporządzenia. Zdecentralizowany charakter tego systemu informatycznego umożliwiłby wymianę danych wyłącznie między jednym państwem członkowskim a innym państwem członkowskim, bez udziału w takiej wymianie jakiegokolwiek instytucji Unii.
- (8) Z zastrzeżeniem ewentualnego przyszłego postępu technologicznego, bezpiecznego zdecentralizowanego systemu informatycznego i jego elementów nie należy rozumieć jako stanowiących konieczną kwalifikowaną usługę rejestrowanego doręczenia elektronicznego, zdefiniowaną w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 ⁽⁷⁾.
- (9) Komisja powinna być odpowiedzialna za utworzenie, utrzymanie i przyszły rozwój oprogramowania wzorcowego, które państwa członkowskie powinny móc wykorzystywać zamiast krajowego systemu informatycznego zgodnie z zasadą uwzględniania ochrony danych w fazie projektowania i zasadą domyślnej ochrony danych. Komisja powinna zaprojektować, rozwijać i utrzymywać oprogramowanie wzorcowe zgodnie z wymogami i zasadami dotyczącymi ochrony danych, które określono w rozporządzeniach Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ⁽⁸⁾ i (UE) 2016/679 ⁽⁹⁾, w szczególności zasadą uwzględniania ochrony danych w fazie projektowania i zasadą domyślnej ochrony danych. Oprogramowanie wzorcowe powinno również zawierać odpowiednie środki techniczne i zapewniać możliwość stosowania środków organizacyjnych niezbędnych do zapewnienia poziomu bezpieczeństwa i interoperacyjności, który jest odpowiedni do wymiany informacji w zakresie przeprowadzania dowodów.
- (10) W odniesieniu do elementów zdecentralizowanego systemu informatycznego, za które odpowiada Unia, podmiot zarządzający powinien dysponować wystarczającymi zasobami, aby zapewnić prawidłowe funkcjonowanie tego systemu.
- (11) Organ lub organy właściwe na mocy prawa krajowego powinny być odpowiedzialne jako administratorzy w rozumieniu rozporządzenia (UE) 2016/679 w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych, którego dokonują na podstawie niniejszego rozporządzenia do celów przekazywania wniosków i innych zawiadomień między państwami członkowskimi.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2019/1111 z dnia 25 czerwca 2019 r. w sprawie jurysdykcji, uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich i w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej oraz w sprawie uprowadzenia dziecka za granicę (Dz. U. L 178 z 2.7.2019, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz. U. L 351 z 20.12.2012, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń, przyjmowania i wykonywania dokumentów urzędowych dotyczących dziedziczenia oraz w sprawie ustanowienia europejskiego poświadczenia spadkowego (Dz. U. L 201 z 27.7.2012, s. 107).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (Dz. U. L 257 z 28.8.2014, s. 73).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz. U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

- (12) Przekazanie za pośrednictwem zdecentralizowanego systemu informatycznego może się okazać niemożliwe ze względu na zakłócenia działania tego systemu lub charakter dowodu, na przykład w przypadku przekazywania DNA lub próbek krwi. Inne środki porozumiewania się mogłyby być także bardziej odpowiednie w wyjątkowych okolicznościach, na przykład w sytuacji, w której nadanie postaci elektronicznej obszernej dokumentacji stanowiłoby nieproporcjonalne obciążenie administracyjne dla właściwych organów lub gdy oryginał dokumentu w wersji papierowej jest konieczny do oceny jego autentyczności. Jeżeli nie korzysta się ze zdecentralizowanego systemu informatycznego, przekazanie powinno się odbywać z wykorzystaniem najbardziej odpowiednich środków alternatywnych. Takie środki alternatywne powinny obejmować, między innymi, przekazanie w możliwie najszybszy i bezpieczny sposób z wykorzystaniem innych bezpiecznych środków elektronicznych lub drogą pocztową.
- (13) Aby zwiększyć zakres transgranicznego przekazywania dokumentów drogą elektroniczną za pośrednictwem zdecentralizowanego systemu informatycznego, dokumentom takim nie powinno się odmawiać skutków prawnych ani nie powinny być one uznawane za niedopuszczalne jako dowody w postępowaniach wyłącznie z tego powodu, że mają postać elektroniczną. Zasada ta nie powinna jednak naruszać oceny skutków prawnych takich dokumentów lub dopuszczalności takich dokumentów jako dowody zgodnie z prawem krajowym. Nie powinna ona także naruszać prawa krajowego w zakresie konwersji dokumentów.
- (14) Niniejsze rozporządzenie nie powinno naruszać możliwości wymiany informacji przez organy w ramach systemów ustanowionych na mocy innych instrumentów unijnych, takich jak rozporządzenie (UE) 2019/1111 lub rozporządzenie Rady (WE) nr 4/2009⁽¹⁰⁾, nawet jeżeli informacje te mają wartość dowodową, a zatem wybór najbardziej odpowiedniej metody takiej wymiany należy pozostawić organowi wnioskującemu.
- (15) Wnioski o przeprowadzenie dowodów powinny być wykonane szybko. Jeżeli wniosek nie może być wykonany w terminie 90 dni od jego wpływu do sądu wezwanego, sąd wezwany powinien zawiadomić o tym sąd wzywający, podając powody, które stoją na przeszkodzie szybkiemu wykonaniu wniosku.
- (16) W celu zapewnienia skuteczności niniejszego rozporządzenia okoliczności, w których można odmówić wykonania wniosku o przeprowadzenie dowodu, powinny być ograniczone do ściśle określonych wyjątkowych sytuacji.
- (17) Sąd wezwany powinien wykonać wniosek o przeprowadzenie dowodu zgodnie ze swoim prawem krajowym.
- (18) Strony postępowania i ich przedstawiciele, jeżeli zostali ustanowieni, powinni móc być obecni przy przeprowadzaniu dowodu, jeżeli jest to przewidziane w prawie państwa członkowskiego sądu wzywającego, aby móc śledzić tok postępowania w porównywalny sposób, tak jak w przypadku przeprowadzania dowodu w państwie członkowskim sądu wzywającego. Powinni mieć oni także prawo składania wniosków o udział w przeprowadzaniu dowodu, aby móc aktywniej uczestniczyć w przeprowadzaniu dowodu. Warunki ich udziału powinny jednak zostać ustalone przez sąd wezwany zgodnie z prawem krajowym tego sądu.
- (19) Przedstawiciele sądu wzywającego powinni móc być obecni przy przeprowadzaniu dowodu, jeżeli jest to zgodne z prawem państwa członkowskiego sądu wzywającego, aby mieć lepszą możliwość oceny dowodów. Powinni mieć oni także prawo składania wniosków o udział w przeprowadzaniu dowodów, przy zachowaniu warunków ustalonych przez sąd wezwany zgodnie z jego prawem krajowym, aby móc aktywniej uczestniczyć w przeprowadzaniu dowodu.
- (20) W celu ułatwienia przeprowadzania dowodów sąd państwa członkowskiego powinien mieć możliwość, zgodnie z jego prawem krajowym, przeprowadzenia dowodu bezpośrednio w innym państwie członkowskim, jeżeli wyrazi ono zgodę na wniosek o bezpośrednie przeprowadzenie dowodu, przy czym zachowane muszą być warunki ustalone przez jednostkę centralną lub inny właściwy organ wezwanego państwa członkowskiego.
- (21) Obecnie potencjał nowoczesnych technologii porozumiewania się, na przykład wideokonferencji, które mogą znacząco upraszczać i przyspieszać przeprowadzanie dowodów, nie jest w pełni wykorzystywany. W przypadku gdy należy przeprowadzić dowód z przesłuchania osoby, takiej jak świadek, strona postępowania lub biegły, która znajduje się w innym państwie członkowskim, sąd wzywający powinien przeprowadzić ten dowód bezpośrednio z wykorzystaniem wideokonferencji lub innych technologii porozumiewania się na odległość, jeżeli sąd dysponuje taką technologią i uzna wykorzystanie tej technologii za odpowiednie ze względu na szczególne okoliczności danej sprawy i uczciwe prowadzenie postępowania. Wideokonferencje można również wykorzystywać do przesłuchiwania dzieci zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/1111. Jednak w przypadku gdy organ centralny lub właściwy organ wezwanego państwa członkowskiego uzna niektóre warunki za niezbędne, bezpośrednie przeprowadzanie dowodu powinno się odbywać zgodnie z tymi warunkami i zgodnie z prawem tego państwa członkowskiego. Jednostka centralna lub właściwy organ wezwanego państwa członkowskiego powinny mieć możliwość odmówienia bezpośredniego przeprowadzenia dowodu, całkowicie lub częściowo, jeżeli takie bezpośrednie przeprowadzenie dowodu jest sprzeczne z podstawowymi zasadami prawa tego państwa członkowskiego.

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 4/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych (Dz.U. L 7 z 10.1.2009, s. 1).

- (22) W przypadku gdy należy przeprowadzić dowód z przesłuchania osoby z wykorzystaniem wideokonferencji lub innego rodzaju technologii porozumiewania się na odległość, należy udzielić sądowi wzywającemu, na jego żądanie, pomocy w znalezieniu tłumacza ustnego, w tym w znalezieniu tłumacza przysięgłego, jeżeli tego wyraźnie zażądano.
- (23) Sąd, przed którym toczy się postępowanie, powinien udzielić stronom i ich pełnomocnikom wskazówek dotyczących procedury przedstawiania dokumentów lub innych materiałów, w przypadku gdy przesłuchanie jest przeprowadzane z wykorzystaniem wideokonferencji lub innych odpowiednich technologii porozumiewania się na odległość.
- (24) W celu ułatwienia przeprowadzania dowodów przez przedstawicieli dyplomatycznych lub urzędników konsularnych, takie osoby powinny mieć możliwość przeprowadzenia dowodu na terytorium innego państwa członkowskiego i na obszarze, na którym są one akredytowane, bez konieczności składania uprzedniego wniosku w tej sprawie, w drodze przesłuchania obywateli reprezentowanego przez nie państwa członkowskiego, bez użycia środków przymusu, w związku z postępowaniami toczącymi się przed sądami reprezentowanego przez nie państwa członkowskiego. Jednak każde z państw członkowskich powinno samodzielnie decydować o tym, czy jego przedstawiciele dyplomatyczni lub urzędnicy konsularni mają prawo przeprowadzić dowód w ramach pełnionych przez siebie funkcji.
- (25) Przeprowadzanie dowodów przez przedstawicieli dyplomatycznych lub urzędników konsularnych powinno odbywać się na terenie placówki dyplomatycznej lub konsulatu, z wyjątkiem wyjątkowych okoliczności. Takie okoliczności mogą obejmować sytuacje, kiedy osoba, która ma zostać przesłuchana, nie może przybyć na teren placówki dyplomatycznej lub konsulatu z powodu poważnej choroby.
- (26) Wykonanie wniosku o przeprowadzenie dowodu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem nie powinno być podstawą żądania zwrotu opłat lub kosztów. Jeżeli jednak sąd wezwany żąda takiego zwrotu, wówczas wynagrodzenia biegłych i tłumaczy ustnych, jak również koszty wynikające z wykonania wniosku w szczególnej procedurze przewidzianej w prawie krajowym lub z wykorzystaniem technologii porozumiewania się na odległość nie powinny być ponoszone przez ten sąd. W takim przypadku sąd wzywający powinien podjąć niezbędne środki, aby zapewnić niezwłoczny zwrot. W przypadku gdy wymagana jest opinia biegłego, sąd wezwany powinien mieć możliwość, przed wykonaniem wniosku, zwrócenia się do sądu wzywającego o odpowiednią kaucję lub zaliczkę na poczet kosztów.
- (27) W celu aktualizowania formularzy zawartych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia lub wprowadzania do nich zmian technicznych należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do zmian tego załącznika. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽¹¹⁾. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (28) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽¹²⁾.
- (29) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć pierwszeństwo przed postanowieniami dwu- lub wielostronnych umów lub porozumień zawartych przez państwa członkowskie, które mają ten sam zakres stosowania co niniejsze rozporządzenie. Niniejsze rozporządzenie nie stanowi przeszkody dla stosowania lub zawierania przez państwa członkowskie umów lub porozumień mających na celu dalsze ułatwienie współpracy w zakresie przeprowadzania dowodów, pod warunkiem że takie umowy lub porozumienia będą zgodne z niniejszym rozporządzeniem.
- (30) Istotne jest zapewnienie skutecznych środków pozyskiwania, zabezpieczania i przedstawiania dowodów oraz poszanowanie prawa do obrony i ochrona tajemnicy informacji. W tym kontekście należy zachęcać do korzystania z nowoczesnej technologii.
- (31) Procedury pozyskiwania, zabezpieczania i przedstawiania dowodów powinny zapewniać ochronę praw procesowych, a także prywatności i integralności oraz zachowanie w tajemnicy danych osobowych, zgodnie z prawem unijnym i krajowym.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (32) Ważne jest, aby zapewnić stosowanie niniejszego rozporządzenia zgodnie z unijnym prawem o ochronie danych oraz aby przy stosowaniu niniejszego rozporządzenia przestrzegano ochrony prywatności zapisanej w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. Ważne jest również zapewnienie, aby przetwarzanie danych osobowych na podstawie niniejszego rozporządzenia odbywało się zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679, dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/58/WE⁽¹³⁾, jak również rozporządzeniem (UE) 2018/1725. Dane osobowe należy przetwarzać na podstawie niniejszego rozporządzenia wyłącznie do określonych w nim celów szczególnych.
- (33) Zgodnie z pkt 22 i 23 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa Komisja powinna przeprowadzić ewaluację niniejszego rozporządzenia na podstawie informacji zebranych dzięki szczególnym mechanizmom w zakresie monitorowania, aby ocenić faktyczne skutki niniejszego rozporządzenia oraz potrzebę podjęcia dalszych działań. W przypadku gdy państwa członkowskie zbierają dane na temat liczby przekazanych wniosków i wykonanych wniosków oraz liczby spraw, w przypadku których przekazanie odbyło się za pośrednictwem innych środków niż zdecentralizowany system informatyczny, powinny przekazać Komisji takie dane do celów monitorowania. Oprogramowanie wzorcowe opracowane przez Komisję jako system back-end powinno w zaprogramowany sposób zbierać dane niezbędne do celów monitorowania, a dane takie należy przekazywać Komisji. Jeżeli państwa członkowskie postanowią korzystać z krajowych systemów informatycznych zamiast oprogramowania wzorcowego opracowanego przez Komisję, systemy takie mogą być wyposażone w funkcję zaprogramowanego zbierania tych danych i, w takim przypadku dane te należy przekazywać Komisji.
- (34) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii poprzez utworzenie uproszczonych ram prawnych zapewniających bezpośrednie, skuteczne i szybkie przekazywanie wniosków i zawiadomień dotyczących przeprowadzania dowodów, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (35) Zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1725 skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię dnia 13 września 2019 r.⁽¹⁴⁾
- (36) Aby zwiększyć dostępność i czytelność przepisów, należy uchylić rozporządzenie (WE) nr 1206/2001 i zastąpić je niniejszym rozporządzeniem.
- (37) Zgodnie z art. 3 i art. 4a ust. 1 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Irlandia powiadomiła o chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia.
- (38) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje,

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się w sprawach cywilnych lub handlowych, w przypadku których sąd państwa członkowskiego, zgodnie z prawem tego państwa członkowskiego, występuje z wnioskiem o:
- przeprowadzenie dowodu do właściwego sądu innego państwa członkowskiego; lub
 - przeprowadzenie dowodu bezpośrednio w innym państwie członkowskim.

⁽¹³⁾ Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz.U. L 201 z 31.7.2002, s. 37).

⁽¹⁴⁾ Dz.U. C 370 z 31.10.2019, s. 24.

2. Nie można występować z wnioskiem w celu uzyskania dowodu, który nie jest przeznaczony do wykorzystania w postępowaniu sądowym, które już zostało wszczęte lub które ma zostać wszczęte.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „sąd” oznacza sądy i inne organy w państwach członkowskich, o których informacja została przekazana Komisji zgodnie z art. 31 ust. 3, sprawujące funkcje sądowe, działające na podstawie przekazania uprawnień przez organ sądowy lub działające pod kontrolą organu sądowego, które są właściwe zgodnie z prawem krajowym do przeprowadzania dowodów do celów postępowań sądowych w sprawach cywilnych lub handlowych;
- 2) „zdecentralizowany system informatyczny” oznacza sieć krajowych systemów informatycznych i interoperacyjnych punktów dostępu, za których działanie i za zarządzanie którymi odpowiada indywidualnie każde państwo członkowskie, która to sieć umożliwia bezpieczną i niezawodną transgraniczną wymianę informacji między krajowymi systemami informatycznymi.

Artykuł 3

Bezpośrednie przesyłanie między sądami

1. Wnioski, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a), przesyłane są przez sąd, przed którym postępowanie zostało wszczęte lub ma zostać wszczęte (zwany dalej „sądem wzywającym”), bezpośrednio do właściwego sądu innego państwa członkowskiego (zwanego dalej „sądem wezwanym”) w celu przeprowadzenia dowodu.
2. Każde państwo członkowskie sporządza wykaz sądów właściwych do przeprowadzania dowodów zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. W wykazie tym należy także wskazać właściwość miejscową oraz, w stosownych przypadkach, właściwość szczególną tych sądów.

Artykuł 4

Jednostka centralna

1. Każde państwo członkowskie wyznacza jednostkę centralną, która jest odpowiedzialna za:
 - a) udzielanie informacji sądom;
 - b) poszukiwanie rozwiązań w przypadku jakichkolwiek trudności, które mogą pojawić się w związku z wnioskiem;
 - c) przekazywanie wniosku – w wyjątkowych przypadkach, na wniosek sądu wzywającego –właściwemu sądowi.
2. Państwa członkowskie o strukturze federalnej, państwa członkowskie, w których obowiązuje kilka systemów prawnych, i państwa członkowskie, w których znajdują się autonomiczne jednostki terytorialne, mogą wyznaczyć kilka jednostek centralnych.
3. Każde państwo członkowskie wyznacza również jednostkę centralną, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, lub jeden lub więcej właściwych organów odpowiedzialnych za rozpatrywanie wniosków złożonych na podstawie art. 19.

ROZDZIAŁ II

PRZEKAZYWANIE I WYKONYWANIE WNIOSKÓW

SEKCJA 1

Przekazywanie wniosków

Artykuł 5

Forma i treść wniosków

1. Wnioski składa się przy użyciu zawartego w załączniku I formularza A lub, w stosownych przypadkach, formularza L. Każdy wniosek zawiera następujące dane:
 - a) sąd wzywający oraz, w stosownych przypadkach, sąd wezwany;

- b) imiona i nazwiska oraz adresy stron postępowania oraz ich przedstawicieli, jeżeli zostali ustanowieni;
 - c) rodzaj i przedmiot sprawy oraz związane przedstawienie stanu faktycznego;
 - d) opis wnioskowanego dowodu, który ma zostać przeprowadzony;
 - e) w przypadku wniosku o przesłuchanie osoby:
 - imię i nazwisko oraz adres osoby, która ma zostać przesłuchana,
 - pytania, które mają zostać zadane osobie, która ma zostać przesłuchana, lub fakty, na okoliczność których ma ona zostać przesłuchana,
 - w stosownych przypadkach, wskazanie na prawo odmowy zeznań zgodnie z prawem państwa członkowskiego sądu wzywającego,
 - wymogi dotyczące przesłuchania z przyrzeczeniem lub zapewnieniem z mocą przyrzeczenia oraz formę, jaką należy zastosować w przypadku takiego przyrzeczenia lub zapewnienia,
 - w stosownych przypadkach, wszelkie inne informacje, które sąd wzywający uważa za niezbędne;
 - f) w przypadku wniosku o przeprowadzenie dowodów innych niż wymienione w lit. e), dokumenty lub inne przedmioty, które mają zostać sprawdzone lub zbadane;
 - g) w stosownych przypadkach, wnioski przewidziane w art. 12 ust. 3 lub 4 oraz art. 13 lub 14, oraz wszelkie informacje niezbędne do ich zastosowania.
2. Wniosek i wszelkie załączone do niego dokumenty są zwolnione z wymogu legalizacji lub innych równoważnych formalności.
3. Do dokumentów, których załączenie sąd wzywający uważa za niezbędne do wykonania wniosku, należy dołączyć tłumaczenie tych dokumentów na język, w którym sporządzony został wniosek.

Artykuł 6

Język

Wnioski oraz zawiadomienia na podstawie niniejszego rozporządzenia sporządza się w języku urzędowym wezwanego państwa członkowskiego lub, jeżeli w tym państwie członkowskim jest kilka języków urzędowych, w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych miejsca, w którym ma zostać przeprowadzony dowód, którego dotyczy wniosek, lub w innym języku, którego użycie zostało wskazane przez to państwo członkowskie jako dopuszczalne.

Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji informację o tym, w jakich językach urzędowych Unii, innych niż jego własne, można wypełnić formularze określone w załączniku I.

Artykuł 7

Przekazywanie wniosków i innych zawiadomień

1. Wnioski i zawiadomienia na podstawie niniejszego rozporządzenia przekazuje się za pośrednictwem bezpiecznego i niezawodnego zdecentralizowanego systemu informatycznego z należyтым poszanowaniem podstawowych praw i wolności. Ten zdecentralizowany system informatyczny opiera się na rozwiązaniu interoperacyjnym, takim jak e-CODEX.
2. Do wniosków i zawiadomień przekazywanych za pośrednictwem zdecentralizowanego systemu informatycznego stosuje się ogólne ramy prawne dotyczące korzystania z kwalifikowanych usług zaufania określone w rozporządzeniu (UE) nr 910/2014.
3. W przypadku gdy wnioski i zawiadomienia, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, wymagają użycia pieczęci lub podpisu własnoręcznego albo zawierają pieczęć lub podpis własnoręczny, można zamiast nich użyć kwalifikowanych pieczęci elektronicznych lub kwalifikowanych podpisów elektronicznych w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 910/2014.
4. W przypadku gdy przekazanie zgodnie z ust. 1 nie jest możliwe ze względu na zakłócenia działania zdecentralizowanego systemu informatycznego lub charakter danego dowodu, lub ze względu na wystąpienie wyjątkowych okoliczności, przekazanie odbywa się z wykorzystaniem najszybszych i najbardziej odpowiednich środków alternatywnych, z uwzględnieniem potrzeby zapewnienia niezawodności i bezpieczeństwa.

*Artykuł 8***Skutki prawne dokumentów elektronicznych**

Dokumentom przekazywanym za pośrednictwem zdecentralizowanego systemu informatycznego nie można odmawiać skutków prawnych ani nie można ich uznawać za niedopuszczalne jako dowody w postępowaniu wyłącznie z tego powodu, że mają postać elektroniczną.

*SEKCJA 2***Odbiór wniosków***Artykuł 9***Odbiór wniosków**

1. W terminie siedmiu dni od wpływu wniosku właściwy sąd wezwany przesyła sądowi wzywającemu potwierdzenie odbioru przy użyciu formularza B zawartego w załączniku I. W przypadku gdy wniosek nie spełnia warunków określonych w art. 6 i 7, sąd wezwany umieszcza odpowiednią adnotację na potwierdzeniu odbioru.
2. W przypadku gdy sąd wezwany nie jest właściwy do wykonania wniosku złożonego przy użyciu formularza A zawartego w załączniku I, który spełnia warunki określone w art. 6, sąd ten przekazuje wniosek do właściwego sądu swojego państwa członkowskiego i zawiadamia o tym sąd wzywający przy użyciu formularza C zawartego w załączniku I.

*Artykuł 10***Niekompletne wnioski**

1. Jeżeli wniosek nie może zostać wykonany, ponieważ nie zawiera wszystkich niezbędnych informacji, o których mowa w art. 5, sąd wezwany niezwłocznie zawiadamia o tym sąd wzywający, nie później jednak niż w terminie 30 dni od wpływu wniosku, przy użyciu formularza D zawartego w załączniku I, oraz zwraca się do sądu wezwanego o przesłanie brakujących informacji, określając brakujące informacje w sposób możliwie najbardziej dokładny.
2. Jeżeli wniosek nie może zostać wykonany, ponieważ zwrócono się o kaucję lub zaliczkę zgodnie z art. 22 ust. 3, sąd wezwany niezwłocznie zawiadamia o tym sąd wzywający, nie później jednak niż w terminie 30 dni od wpływu wniosku, przy użyciu formularza D zawartego w załączniku I, oraz informuje sąd wzywający, w jaki sposób ma zostać złożona kaucja lub uiszczona zaliczka. Sąd wezwany niezwłocznie potwierdza otrzymanie kaucji lub zaliczki, nie później jednak niż w terminie 10 dni od otrzymania kaucji lub zaliczki, przy użyciu formularza E zawartego w załączniku I.

*Artykuł 11***Uzupełnienie wniosku**

1. Jeżeli sąd wezwany umieścił na potwierdzeniu odbioru adnotację zgodnie z art. 9 ust. 1, zgodnie z którą wniosek nie spełnia warunków określonych w art. 6 i 7, lub zawiadomił zgodnie z art. 10 sąd wzywający, że wniosek nie może zostać wykonany, ponieważ nie zawiera wszystkich niezbędnych informacji, o których mowa w art. 5, termin określony w art. 12 rozpoczyna bieg od wpływu do sądu wezwanego prawidłowo wypełnionego wniosku.
2. W przypadku gdy sąd wezwany zwrócił się o kaucję lub zaliczkę zgodnie z art. 22 ust. 3, termin określony w art. 12 rozpoczyna bieg od złożenia kaucji lub wpłacenia zaliczki.

SEKCJA 3

Przeprowadzanie dowodu przez sąd wezwany

Artykuł 12

Przepisy ogólne dotyczące wykonania wniosku

1. Sąd wezwany wykonuje wniosek niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 90 dni od wpływu wniosku.
2. Sąd wezwany wykonuje wniosek zgodnie ze swoim prawem krajowym.
3. Sąd wzywający może wezwać, przy użyciu formularza A zawartego w załączniku I, do wykonania wniosku w szczególnej procedurze, którą przewiduje jego prawo krajowe. Sąd wezwany wykonuje wniosek w szczególnej procedurze, chyba że byłoby to niezgodne z jego prawem krajowym lub sąd wezwany nie może tego uczynić z powodu poważnych trudności praktycznych. Jeżeli sąd wezwany nie zastosował się do wezwania do wykonania wniosku w szczególnej procedurze z jednego z tych powodów, zawiadamia o tym sąd wzywający przy użyciu formularza H zawartego w załączniku I.
4. Sąd wzywający może zwrócić się do sądu wezwanego o przeprowadzenie dowodu z wykorzystaniem określonej technologii porozumiewania się, w szczególności z wykorzystaniem wideokonferencji lub telekonferencji.

Sąd wezwany korzysta z technologii porozumiewania się określonej zgodnie z akapitem pierwszym, chyba że byłoby to niezgodne z jego prawem krajowym lub sąd wezwany nie może tego uczynić z powodu poważnych trudności praktycznych.

Jeżeli sąd wezwany nie korzysta z określonej technologii porozumiewania się z jednego z tych powodów, zawiadamia o tym sąd wzywający przy użyciu formularza H zawartego w załączniku I.

Jeżeli sąd wzywający lub sąd wezwany nie dysponują technologią porozumiewania się, o której mowa w akapicie pierwszym, sądy te mogą udostępniać sobie takie technologie porozumiewania się na podstawie porozumienia.

Artykuł 13

Przeprowadzanie dowodu w obecności i przy udziale stron

1. Jeżeli prawo państwa członkowskiego sądu wzywającego tak stanowi, strony i ich przedstawiciele, jeżeli zostali ustanowieni, mają prawo być obecni przy przeprowadzaniu dowodu przez sąd wezwany.
2. Sąd wzywający zawiadamia w swoim wniosku sąd wezwany, przy użyciu formularza A zawartego w załączniku I, że strony i ich przedstawiciele, jeżeli zostali ustanowieni, będą obecni przy przeprowadzaniu dowodu oraz, w stosownych przypadkach, że wystąpiono z wnioskiem o ich udział. Zawiadomienie takie może zostać również przekazane w dowolnym odpowiednim czasie.
3. Jeżeli wystąpiono z wnioskiem o udział w przeprowadzaniu dowodu stron i ich przedstawicieli, jeżeli zostali ustanowieni, sąd wezwany określa warunki ich udziału zgodnie z art. 12.
4. Sąd wezwany zawiadamia strony i ich przedstawiciele, jeżeli zostali ustanowieni, przy użyciu formularza I zawartego w załączniku I, o terminie i miejscu przeprowadzania dowodu oraz, w stosownych przypadkach, o warunkach ich udziału w przeprowadzaniu dowodu.
5. Ust. 1–4 nie naruszają możliwości sądu wezwanego zobowiązania strony i ich przedstawicieli, jeżeli zostali ustanowieni, do obecności przy przeprowadzaniu dowodu lub udziału w nim, jeżeli prawo jego państwa członkowskiego tak stanowi.

Artykuł 14

Przeprowadzanie dowodu w obecności i przy udziale przedstawicieli sądu wzywającego

1. Jeżeli jest to zgodne z prawem państwa członkowskiego sądu wzywającego, przedstawiciele sądu wzywającego mają prawo być obecni przy przeprowadzaniu dowodu przez sąd wezwany.

2. Do celów niniejszego artykułu pojęcie „przedstawiciel” obejmuje sędziów wyznaczonych przez sąd wzywający zgodnie z jego prawem krajowym. Sąd wzywający może wyznaczyć także inne osoby, na przykład biegłego, zgodnie ze swoim prawem krajowym.
3. Sąd wzywający zawiadamia w swoim wniosku sąd wezwany, przy użyciu formularza A zawartego w załączniku I, że jego przedstawiciele będą obecni przy przeprowadzaniu dowodu oraz, w stosownych przypadkach, że wystąpiono z wnioskiem o ich udział. Zawiadomienie takie może zostać również przekazane w dowolnym odpowiednim czasie.
4. Jeżeli wystąpiono z wnioskiem o udział przedstawicieli sądu wzywającego w przeprowadzaniu dowodu, sąd wezwany określa warunki ich udziału zgodnie z art. 12.
5. Sąd wezwany zawiadamia sąd wzywający, przy użyciu formularza I zawartego w załączniku I, o terminie i miejscu przeprowadzania dowodu oraz, w stosownych przypadkach, o warunkach udziału jego przedstawicieli w przeprowadzaniu dowodu.

Artykuł 15

Środki przymusu

Jeżeli jest to niezbędne, sąd wezwany stosuje przy wykonywaniu wniosku odpowiednie środki przymusu w przypadkach i w zakresie określonych przez prawo państwa członkowskiego sądu wezwanego w odniesieniu do wykonania złożonego w tym samym celu wniosku organu krajowego lub strony uczestniczącej w postępowaniu.

Artykuł 16

Odmowa wykonania wniosku

1. Nie wykonuje się wniosku o przesłuchanie osoby, jeżeli osoba ta powoła się na prawo odmowy zeznań lub jeżeli obowiązuje w stosunku do niej zakaz zeznań:
 - a) zgodnie z prawem państwa członkowskiego sądu wezwanego; lub
 - b) zgodnie z prawem państwa członkowskiego sądu wzywającego, a prawo takie lub zakaz zostały wskazane we wniosku lub, w razie potrzeby, zostały potwierdzone przez sąd wzywający z jego własnej inicjatywy.
2. Można odmówić wykonania wniosku z innych powodów niż wskazane w ust. 1, tylko wtedy jeżeli zachodzi co najmniej jeden z następujących powodów:
 - a) wniosek nie jest objęty zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia;
 - b) wykonanie wniosku nie należy do zakresu działania sądów zgodnie z prawem państwa członkowskiego sądu wezwanego;
 - c) sąd wzywający nie zastosował się do wezwania sądu wezwanego o uzupełnienie wniosku o przeprowadzenie dowodu zgodnie z art. 10 w terminie 30 dni od takiego wezwania; lub
 - d) kaucja lub zaliczka, o które zwrócono się zgodnie z art. 22 ust. 3, nie zostały złożone lub uiszczone w terminie 60 dni od odpowiedniego żądania sądu wezwanego.
3. Sąd wezwany nie może odmówić wykonania wniosku wyłącznie z tego powodu, że zgodnie z jego prawem krajowym inny sąd tego państwa członkowskiego jest wyłącznie właściwy w danej sprawie lub prawo tego państwa członkowskiego nie przewiduje drogi sądowej w danej sprawie.
4. W przypadku odmowy wykonania wniosku z jednego z powodów, o których mowa w ust. 2, sąd wezwany zawiadamia o tym sąd wzywający w terminie 60 dni od wpływu wniosku do sądu wezwanego, przy użyciu formularza K zawartego w załączniku I.

Artykuł 17

Zawiadomienie o opóźnieniach

Jeżeli sąd wezwany nie jest w stanie wykonać wniosku w terminie 90 dni od wpływu tego wniosku, zawiadamia o tym sąd wzywający przy użyciu formularza J zawartego w załączniku I. W przypadku takiego zawiadomienia, sąd wezwany podaje powody opóźnienia, jak również szacunkowy czas, jaki w jego ocenie będzie potrzebny do wykonania wniosku.

Artykuł 18

Procedura po wykonaniu wniosku

Sąd wezwany niezwłocznie przekazuje sądowi wzywającemu dokumenty potwierdzające wykonanie wniosku oraz, w stosownych przypadkach, zwraca dokumenty, które otrzymał od sądu wzywającego. Do dokumentów tych należy załączyć potwierdzenie wykonania przy użyciu formularza K zawartego w załączniku I.

SEKCJA 4

Bezpośrednie przeprowadzanie dowodu przez sąd wzywający i przeprowadzanie dowodu przez przedstawicieli dyplomatycznych lub urzędników konsularnych

Artykuł 19

Bezpośrednie przeprowadzanie dowodu przez sąd wzywający

1. Jeżeli sąd występuje z wnioskiem o przeprowadzenie dowodu bezpośrednio w innym państwie członkowskim, przekazuje wniosek jednostce centralnej lub właściwemu organowi tego państwa członkowskiego przy użyciu formularza L zawartego w załączniku I.

2. Bezpośrednie przeprowadzenie dowodu jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy może nastąpić dobrowolnie i bez użycia środków przymusu.

Jeżeli bezpośrednie przeprowadzenie dowodu wymaga przesłuchania osoby, sąd wzywający informuje tę osobę, że przeprowadzenie dowodu jest dobrowolne.

3. Bezpośredniego przeprowadzenia dowodu dokonuje sędzia lub jakkolwiek inna osoba, na przykład biegły, wyznaczeni zgodnie z prawem państwa członkowskiego sądu wzywającego.

4. Jednostka centralna lub właściwy organ wezwanego państwa członkowskiego zawiadamiają sąd wzywający w terminie 30 dni od wpływu wniosku o bezpośrednie przeprowadzenie dowodu, przy użyciu formularza M zawartego w załączniku I, o wyrażeniu zgody na wniosek oraz, w razie potrzeby, informują sąd wzywający o warunkach, na jakich ma nastąpić bezpośrednie przeprowadzenie dowodu zgodnie z prawem ich państwa członkowskiego.

Jednostka centralna lub właściwy organ mogą wyznaczyć sąd swojego państwa członkowskiego, który ma uczestniczyć w bezpośrednim przeprowadzeniu dowodu w celu zapewnienia prawidłowego stosowania niniejszego artykułu i spełnienia warunków, na jakich ma nastąpić bezpośrednie przeprowadzenie dowodu.

5. W przypadku gdy sąd wzywający nie otrzyma w terminie 30 dni od potwierdzenia odbioru wniosku o bezpośrednie przeprowadzenie dowodu zawiadomienia o wyrażeniu zgody na wniosek, może wysłać przypomnienie do jednostki centralnej lub właściwego organu wezwanego państwa członkowskiego. Jeżeli sąd wzywający nie otrzyma odpowiedzi w terminie 15 dni od potwierdzenia odbioru przypomnienia, uznaje się, że zgoda na wniosek o bezpośrednie przeprowadzenie dowodu została wyrażona. Jednak w nadzwyczajnych okolicznościach, w których jednostka centralna lub właściwy organ nie mogły odnieść się do wniosku w terminie następującym po otrzymaniu przypomnienia, wyjątkowo, po upływie tego terminu, nadal można, w dowolnym momencie, powołać się na powody odmowy bezpośredniego przeprowadzenia dowodu, aż do faktycznego bezpośredniego przeprowadzenia dowodu.

6. Jednostka centralna lub właściwy organ wezwanego państwa członkowskiego mogą wyznaczyć sąd swojego państwa członkowskiego do udzielenia praktycznej pomocy w bezpośrednim przeprowadzeniu dowodu.

7. Jednostka centralna lub właściwy organ wezwanego państwa członkowskiego mogą odmówić bezpośredniego przeprowadzenia dowodu, tylko jeżeli:

- a) nie jest on objęty zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia;
- b) nie zawiera on wszystkich niezbędnych informacji, o których mowa w art. 5; lub
- c) bezpośrednie przeprowadzenie dowodu, którego dotyczy wniosek, jest sprzeczne z podstawowymi zasadami prawa ich państwa członkowskiego.

8. Z zastrzeżeniem warunków określonych zgodnie z ust. 4 sąd wzywający dokonuje bezpośredniego przeprowadzenia dowodu zgodnie z prawem swojego państwa członkowskiego.

Artykuł 20

Bezpośrednie przeprowadzanie dowodu za pośrednictwem wideokonferencji lub innych technologii porozumiewania się na odległość

1. W przypadku gdy należy przeprowadzić dowód z przesłuchania osoby znajdującej się w innym państwie członkowskim i sąd wystąpi z wnioskiem o bezpośrednie przeprowadzenie dowodu zgodnie z art. 19, sąd ten przeprowadza dowód z wykorzystaniem wideokonferencji lub innych technologii porozumiewania się na odległość, pod warunkiem że sąd dysponuje taką technologią i jeżeli sąd uzna w świetle okoliczności danej sprawy, że skorzystanie z takiej technologii jest odpowiednie.

2. Wniosek o bezpośrednie przeprowadzenie dowodu z wykorzystaniem wideokonferencji lub innych technologii porozumiewania się na odległość składa się przy użyciu formularza N zawartego w załączniku I. Sąd wzywający i jednostka centralna lub właściwy organ wezwanego państwa członkowskiego, lub sąd wyznaczony do udzielenia praktycznej pomocy w bezpośrednim przeprowadzeniu dowodu dokonują praktycznych uzgodnień dotyczących tego przesłuchania.

Sąd wzywający, na wniosek, otrzymuje w razie potrzeby pomoc w znalezieniu tłumacza ustnego.

Artykuł 21

Przeprowadzanie dowodu przez przedstawicieli dyplomatycznych lub urzędników konsularnych

Państwa członkowskie mogą ustanowić w swoim prawie krajowym możliwość zwrócenia się przez swoje sądy do swoich przedstawicieli dyplomatycznych lub urzędników konsularnych na terytorium innego państwa członkowskiego i na obszarze, na którym są oni akredytowani, o przeprowadzenie dowodu na terenie placówki dyplomatycznej lub konsulatu, z wyjątkiem wyjątkowych okoliczności, bez konieczności składania uprzedniego wniosku w tej sprawie, w drodze przesłuchania, dobrowolnie i bez użycia środków przymusu, obywateli reprezentowanego przez nich państwa członkowskiego w związku z postępowaniami toczącymi się przed sądami reprezentowanego przez nich państwa członkowskiego. Wezwany przedstawiciel dyplomatyczny lub urzędnik konsularny wykonuje wniosek zgodnie z prawem swojego państwa członkowskiego.

SEKCJA 5

Koszty

Artykuł 22

Koszty

1. Nie można żądać zwrotu opłat lub kosztów za wykonanie wniosku o przeprowadzenie dowodu zgodnie z art. 12.
2. W drodze odstępstwa od ust. 1 sąd wezwany może zażądać zwrotu podatków lub kosztów. Jeżeli sąd wezwany wystąpi z takim żądaniem, sąd wzywający zapewnia niezwłoczny zwrot:
 - wynagrodzeń biegłych i tłumaczy ustnych, oraz
 - kosztów wynikających ze stosowania art. 12 ust. 3 i 4.

Obowiązek poniesienia przez strony takich wynagrodzeń oraz kosztów podlega prawu państwa członkowskiego sądu wzywającego.

3. Jeżeli wymagana jest opinia biegłego, sąd wezwany może, przed wykonaniem wniosku o przeprowadzenie dowodu, zwrócić się do sądu wzywającego o odpowiednią kaucję lub zaliczkę na poczet przewidywanych kosztów opinii biegłego. We wszystkich innych przypadkach wykonanie wniosku o przeprowadzenie dowodu nie może być uzależnione od złożenia kaucji lub uiszczenia zaliczki.

Kaucję lub zaliczkę składają lub uiszczają strony, jeżeli prawo państwa członkowskiego sądu wzywającego tak stanowi.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 23

Podręcznik i zmiana załącznika I

1. Komisja sporządza i regularnie aktualizuje podręcznik, który zawiera informacje przekazane przez państwa członkowskie zgodnie z art. 31, a także umowy i porozumienia pozostające w mocy zgodnie z art. 29 ust. 3. Komisja udostępnia podręcznik w formie elektronicznej, w szczególności za pośrednictwem Europejskiej Sieci Sądowej w sprawach cywilnych i handlowych oraz na europejskim portalu „e-Sprawiedliwość”.
2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 24 w celu dokonywania zmian załącznika I, aby aktualizować zawarte w nim formularze lub wprowadzać w nich zmiany techniczne.

Artykuł 24

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 23 ust. 2, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 22 grudnia 2020 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 23 ust. 2, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 23 ust. 2 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 25

Przyjmowanie aktów wykonawczych przez Komisję

1. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające zdecentralizowany system informatyczny, w których określa:
 - a) specyfikację techniczną określającą metody komunikacji elektronicznej na potrzeby zdecentralizowanego systemu informatycznego;
 - b) specyfikacje techniczne protokołów komunikacyjnych;
 - c) cele w zakresie bezpieczeństwa informacji oraz odpowiednie środki techniczne zapewniające minimalne normy bezpieczeństwa przetwarzania i przesyłania informacji w ramach zdecentralizowanego systemu informatycznego;

- d) minimalne cele związane z dostępnością i ewentualne związane z tym wymogi techniczne dotyczące usług zapewnianych przez zdecentralizowany system informatyczny;
 - e) ustanowienie komitetu sterującego składającego się z przedstawicieli państw członkowskich w celu zapewnienia działania i utrzymania zdecentralizowanego systemu informatycznego z myślą o osiągnięciu celów niniejszego rozporządzenia.
2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przyjmuje się do dnia 23 marca 2022 r. zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 26 ust. 2.

Artykuł 26

Procedura komitetowa

1. Komisja jest wspierana przez komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 27

Oprogramowanie wzorcowe

1. Komisja jest odpowiedzialna za utworzenie, utrzymanie i przyszły rozwój oprogramowania wzorcowego, które państwa członkowskie mogą wykorzystywać jako system back-end zamiast krajowego systemu informatycznego. Utworzenie, utrzymanie i przyszły rozwój oprogramowania wzorcowego finansowane są z budżetu ogólnego Unii.
2. Komisja zapewnia, utrzymuje i wspiera bezpłatne wykorzystywanie elementów oprogramowania stanowiących podstawę punktów dostępu.

Artykuł 28

Koszty związane ze zdecentralizowanym systemem informatycznym

1. Każde państwo członkowskie ponosi koszty instalacji, działania i utrzymania swoich punktów dostępu, które łączą krajowe systemy informatyczne w ramach zdecentralizowanego systemu informatycznego.
2. Każde państwo członkowskie ponosi koszty utworzenia i dostosowania swoich krajowych systemów informatycznych, tak aby zapewnić ich interoperacyjność z punktami dostępu, oraz ponosi koszty związane z zarządzaniem tymi systemami, ich działaniem i utrzymaniem.
3. Ust. 1 i 2 nie naruszają możliwości państw członkowskich ubiegania się o dotacje na wspieranie działań, o których mowa w tych ustępach, w ramach unijnych programów finansowych.

Artykuł 29

Stosunek do umów lub porozumień między państwami członkowskimi

1. W stosunkach między państwami członkowskimi, które są stronami dwu- lub wielostronnych umów lub porozumień zawartych przez państwa członkowskie, w szczególności Konwencji haskiej z dnia 1 marca 1954 r. dotyczącej procedury cywilnej i Konwencji haskiej z dnia 18 marca 1970 r. o przeprowadzaniu dowodów za granicą w sprawach cywilnych lub handlowych, niniejsze rozporządzenie ma, w odniesieniu do spraw, do których się stosuje, pierwszeństwo przed innymi postanowieniami zawartymi w tych umowach lub porozumieniach.
2. Niniejsze rozporządzenie nie stanowi przeszkody dla stosowania lub zawierania przez państwa członkowskie umów lub porozumień w celu dalszego ułatwiania przeprowadzania dowodów, pod warunkiem że te umowy lub porozumienia są zgodne z niniejszym rozporządzeniem.
3. Państwa członkowskie przesyłają Komisji:
 - a) kopie umów lub porozumień, o których mowa w ust. 2, zawartych między państwami członkowskimi oraz projekty takich umów lub porozumień, które zamierzają zawrzeć; oraz
 - b) wypowiedzenie lub zmianę tych umów lub porozumień.

*Artykuł 30***Ochrona przekazywanych informacji**

1. Przetwarzanie danych osobowych na podstawie niniejszego rozporządzenia, w tym wymiana lub przekazywanie danych osobowych przez właściwe organy, odbywa się zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679.

Wymiana lub przekazywanie informacji przez właściwe organy na poziomie Unii odbywa się zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1725.

Dane osobowe, które nie są istotne w kontekście rozpatrywania indywidualnej sprawy, są natychmiast usuwane.

2. Organ lub organy właściwe zgodnie z prawem krajowym uznaje się za administratorów w rozumieniu rozporządzenia (UE) 2016/679 w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych na podstawie niniejszego rozporządzenia.

3. Niezależnie od ust. 1 i 2 informacje przekazywane na podstawie niniejszego rozporządzenia są wykorzystywane przez sąd wezwany wyłącznie w celu, w jakim zostały przekazane.

4. Sądy wezwane zapewniają zachowanie takich informacji w tajemnicy zgodnie ze swoim prawem krajowym.

5. Ust. 3 i 4 nie mają wpływu na przepisy prawa krajowego przyznające osobom, których dotyczą dane, prawo do informacji na temat sposobu wykorzystywania danych przekazanych na podstawie niniejszego rozporządzenia.

6. Niniejsze rozporządzenie nie narusza dyrektywy 2002/58/WE.

*Artykuł 31***Przekazywanie informacji**

1. Państwa członkowskie przekazują Komisji następujące informacje:

- a) wykaz sporządzony zgodnie z art. 3 ust. 2 wskazujący właściwość miejscową oraz, w stosownych przypadkach, właściwość szczególną sądów;
- b) nazwy i adresy jednostek centralnych i właściwych organów wyznaczonych zgodnie z art. 4 ust. 3, ze wskazaniem ich właściwości miejscowej;
- c) środki techniczne, jakimi dysponują sądy wskazane w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 3 ust. 2, dla celów odbioru wniosków;
- d) języki, których użycie jest dopuszczalne na potrzeby wniosków, o których mowa w art. 6.

2. Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich późniejszych zmianach informacji, o których mowa w ust. 1.

3. Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji informacje dotyczące danych innych organów, które są właściwe do przeprowadzania dowodów do celów postępowań sądowych w sprawach cywilnych lub handlowych. Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich późniejszych zmianach tych informacji.

4. Państwa członkowskie mogą powiadomić Komisję, że są w stanie korzystać ze zdecentralizowanego systemu informatycznego wcześniej niż jest to wymagane na podstawie niniejszego rozporządzenia. Komisja udostępnia takie informacje drogą elektroniczną, w szczególności za pośrednictwem europejskiego portalu „e-Sprawiedliwość”.

*Artykuł 32***Monitorowanie**

1. Do dnia 2 lipca 2023 r. Komisja ustanawia szczegółowy program monitorowania wyniku, skutków i oddziaływania niniejszego rozporządzenia.

2. W programie monitorowania wskazuje się działania, które mają zostać podjęte przez Komisję i przez państwa członkowskie w celu monitorowania wyników, skutków i oddziaływania niniejszego rozporządzenia. Określa się w nim, kiedy dane, o których mowa w ust. 3, mają zostać zebrane po raz pierwszy, co ma nastąpić najpóźniej dnia 2 lipca 2026 r., a następnie w jakich odstępach czasu mają być zbierane te dane.

3. Państwa członkowskie przekazują Komisji następujące dane, o ile są one dostępne, niezbędne do celów monitorowania:
 - a) liczbę wniosków o przeprowadzenie dowodu przekazanych zgodnie z, odpowiednio, art. 7 ust. 1 i art. 19 ust. 1;
 - b) liczbę wniosków o przeprowadzenie dowodu wykonanych zgodnie z, odpowiednio, art. 12 i art. 19 ust. 8;
 - c) liczbę spraw, w przypadku których wniosek o przeprowadzenie dowodu został przekazany z wykorzystaniem innych środków niż za pośrednictwem zdecentralizowanego systemu informatycznego zgodnie z art. 7 ust. 4.
4. Oprogramowanie wzorcowe i krajowy system back-end, jeżeli jest wyposażony w taką funkcję, w zaprogramowany sposób zbierają dane, o których mowa w ust. 3 lit. a) i b), i regularnie przekazują je Komisji.

Artykuł 33

Ewaluacja

1. Nie później niż pięć lat od dnia rozpoczęcia stosowania art. 7 zgodnie z art. 35 ust. 3 Komisja dokonuje ewaluacji niniejszego rozporządzenia i przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie zawierające jej główne ustalenia, do którego dołącza, w stosownym przypadku, wnioski ustawodawczy.
2. Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje niezbędne do przygotowania sprawozdania, o którym mowa w ust. 1.

Artykuł 34

Uchylenie

1. Rozporządzenie (WE) nr 1206/2001 traci moc z dniem rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1206/2001, który traci moc z dniem rozpoczęcia stosowania art. 7, o którym mowa w art. 35 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.
2. Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji znajdującą się w załączniku III.

Artykuł 35

Wejście w życie i stosowanie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2022 r.
2. Art. 31 ust. 3 stosuje się od dnia 23 marca 2022 r.
3. Art. 7 stosuje się od pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie okresu trzech lat od dnia wejścia w życie aktów wykonawczych, o których mowa w art. 25.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 listopada 2020 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
D.M. SASSOLI
Przewodniczący

W imieniu Rady
M. ROTH
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

FORMULARZ A

WNIOSEK O PRZEPROWADZENIE DOWODU

(art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1783 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie współpracy między sądami państw członkowskich przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych (przeprowadzanie dowodów) ⁽¹⁾)

1. Sygnatura akt sądu wzywającego:
2. Sąd wzywający:
 - 2.1. Nazwa:
 - 2.2. Adres:
 - 2.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:
 - 2.2.2. Kod pocztowy i miejscowość:
 - 2.2.3. Państwo:
 - 2.3. Nr tel.
 - 2.4. Nr faksu (*):
 - 2.5. E-mail:
3. Sąd wezwany:
 - 3.1. Nazwa:
 - 3.2. Adres:
 - 3.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:
 - 3.2.2. Kod pocztowy i miejscowość:
 - 3.2.3. Państwo:
 - 3.3. Nr tel.
 - 3.4. Nr faksu (*):
 - 3.5. E-mail:
4. W sprawie wniesionej przez powoda(-ów)/wnioskodawcę(-ów) ⁽²⁾:
 - 4.1. Imię i nazwisko:
 - 4.2. Adres:
 - 4.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:
 - 4.2.2. Kod pocztowy i miejscowość:
 - 4.2.3. Państwo:
 - 4.3. Nr tel. (*):
 - 4.4. Nr faksu (*):
 - 4.5. E-mail (*):
5. Przedstawiciele powoda/wnioskodawcy:
 - 5.1. Imię i nazwisko:

⁽¹⁾ Dz.U. L 405 z 2.12.2020, s. 1.

(*) Punkt nieobowiązkowy.

⁽²⁾ W przypadku więcej niż jednego powoda/wnioskodawcy należy zamieścić informacje określone w pkt 4.1–4.5.

- 5.2. Adres:
- 5.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:
 - 5.2.2. Kod pocztowy i miejscowość:
 - 5.2.3. Państwo:
- 5.3. Nr tel.
- 5.4. Nr faksu (*):
- 5.5. E-mail:
6. Przeciwno pozwanemu(-ym)/stronie(-om) przeciwnej(-ym) ^(?):
- 6.1. Imię i nazwisko:
 - 6.2. Adres:
 - 6.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:
 - 6.2.2. Kod pocztowy i miejscowość:
 - 6.2.3. Państwo:
 - 6.3. Nr tel. (*):
 - 6.4. Nr faksu (*):
 - 6.5. E-mail (*):
7. Przedstawiciele pozwanego/strony przeciwnej:
- 7.1. Imię i nazwisko:
 - 7.2. Adres:
 - 7.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:
 - 7.2.2. Kod pocztowy i miejscowość:
 - 7.2.3. Państwo:
 - 7.3. Nr tel.
 - 7.4. Nr faksu (*):
 - 7.5. E-mail:
8. Obecność i udział stron:
- 8.1. Strony i ich przedstawiciele, jeżeli zostali ustanowieni, którzy będą obecni przy przeprowadzaniu dowodu:
 - 8.2. Wnosi się o udział stron i ich przedstawicieli, jeżeli zostali ustanowieni:
 - 8.3. Jeżeli strony lub ich przedstawiciele będą obecni przy przeprowadzaniu dowodu, należy zapewnić tłumaczenie ustne na następujący język: BG, ES, CZ, DE, ET, EL, EN, FR, GA, HR, IT, LV, LT, HU, MT, NL, PL, PT, RO, SK, SL, FI, SV, inne języki:
9. Obecność i udział przedstawicieli sądu wzywającego:
- 9.1. Przedstawiciele będą obecni przy przeprowadzaniu dowodu:
 - 9.2. Wnosi się o udział przedstawicieli: ^(*)
 - 9.2.1. Imię i nazwisko:
 - 9.2.2. Tytuł:
 - 9.2.3. Stanowisko służbowe:
 - 9.2.4. Zadanie:
 - 9.3. Jeżeli przedstawiciele sądu wzywającego będą obecni przy przeprowadzaniu dowodu, należy zapewnić tłumaczenie ustne na następujący język: BG, ES, CZ, DE, ET, EL, EN, FR, GA, HR, IT, LV, LT, HU, MT, NL, PL, PT, RO, SK, SL, FI, SV, inny:

(*) Punkt nieobowiązkowy.

^(?) W przypadku więcej niż jednego pozwanego lub więcej niż jednej strony przeciwnej należy zamieścić informacje określone w pkt 6.1–6.5.

^(*) W przypadku więcej niż jednego przedstawiciela należy zamieścić informacje określone w pkt 9.2.

10. Rodzaj i przedmiot sprawy oraz zwięzłe przedstawienie stanu faktycznego (w stosownych przypadkach w załączniku):
11. Dowód, który ma zostać przeprowadzony:
- 11.1. Opis dowodu, który ma zostać przeprowadzony (w stosownych przypadkach w załączniku):
- 11.2. Przesłuchanie świadków:
- 11.2.1. Imię i nazwisko:
- 11.2.2. Data urodzenia, jeżeli jest znana:
- 11.2.3. Adres:
- 11.2.3.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:
- 11.2.3.2. Kod pocztowy i miejscowość:
- 11.2.3.3. Państwo:
- 11.2.4. Nr tel. (*):
- 11.2.5. Nr faksu (*):
- 11.2.6. E-mail (*):
- 11.2.7. Pytania, które mają zostać zadane świadkowi, lub fakty, na okoliczność których ma on zostać przesłuchany (w stosownych przypadkach w załączniku):
- 11.2.8. Prawo odmowy zeznań zgodnie z prawem państwa członkowskiego sądu wzywającego (w stosownych przypadkach w załączniku): tak nie
- 11.2.9. Proszę przesłuchać świadka:
- 11.2.9.1. z przyrzeczeniem:
- 11.2.9.2. z zapewnieniem z mocą przyrzeczenia:
- 11.2.10. Wszelkie inne informacje, które sąd wzywający uważa za niezbędne (w stosownych przypadkach w załączniku):
- 11.3. Inne dowody, które mają być przeprowadzone:
- 11.3.1. dokumenty, które mają zostać sprawdzone, oraz opis wnioskowanego dowodu, który ma zostać przeprowadzony (w stosownych przypadkach w załączniku):
- 11.3.2. przedmioty, które mają zostać zbadane, oraz opis wnioskowanego dowodu, który ma zostać przeprowadzony (w stosownych przypadkach w załączniku):
12. Proszę wykonać wniosek:
- 12.1. w szczególnej procedurze (art. 12 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2020/1783) przewidzianej w prawie państwa członkowskiego sądu wzywającego opisanej w załączniku
- 12.2. lub z wykorzystaniem technologii porozumiewania się (art. 12 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2020/1783) określonej w formularzu N
- 12.3. w celu wykonania wniosku niezbędne są następujące informacje:
13. Powody, ze względu na które wniosku nie można przekazać za pośrednictwem zdecentralizowanego systemu informatycznego (art. 7 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2020/1783) ^(?)
- Przekazanie w postaci elektronicznej nie było możliwe z powodu:
- zakłócenia działania systemu informatycznego
- charakteru dowodu
- wyjątkowych okoliczności

Sporządzono w:

Data:

Podpis lub pieczęć albo podpis elektroniczny lub pieczęć elektroniczna:

(*) Punkt nieobowiązkowy.

(?) Punkt ten ma zastosowanie dopiero od dnia rozpoczęcia stosowania zdecentralizowanego systemu informatycznego.

FORMULARZ B

POTWIERDZENIE ODBIORU WNIOSKU O PRZEPROWADZENIE DOWODU

(art. 9 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1783 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie współpracy między sądami państw członkowskich przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych (przeprowadzanie dowodów) ⁽¹⁾)

1. Sygnatura akt sądu wzywającego:
2. Sygnatura akt sądu wezwanego:
3. Nazwa sądu wzywającego:
4. Sąd wezwany:
 - 4.1. Nazwa:
 - 4.2. Adres:
 - 4.3. Nr tel.
 - 4.4. Nr faksu (*):
 - 4.5. E-mail:
5. Wniosek wpłynął w dniu ... (data otrzymania) do sądu wskazanego w pkt 4.
6. Wniosek nie może zostać wykonany z następujących powodów:
 - 6.1. Język, w jakim wypełniony został formularz, nie został uznany za dopuszczalny (art. 6 rozporządzenia (UE) 2020/1783):
 - 6.1.1. Proszę użyć jednego z następujących języków:
 - 6.2. Dokument jest nieczytelny:

Sporządzono w:

Data:

Podpis lub pieczęć albo podpis elektroniczny lub pieczęć elektroniczna:

⁽¹⁾ Dz.U. L 405 z 2.12.2020, s. 1.

(*) Punkt nieobowiązkowy.

FORMULARZ C

ZAWIADOMIENIE O PRZEKAZANIU WNIOSKU O PRZEPROWADZENIE DOWODU

(art. 9 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1783 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie współpracy między sądami państw członkowskich przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych (przeprowadzanie dowodów) ⁽¹⁾)

1. Sygnatura akt sądu wzywającego:
2. Nazwa sądu wzywającego:
3. Sygnatura akt sądu wezwanego:
4. Wniosek o przeprowadzenie dowodu nie należy do właściwości sądu wskazanego w pkt 3 wniosku o przeprowadzenie dowodu i został przekazany do:
 - 4.1. Nazwa właściwego sądu:
 - 4.2. Adres:
 - 4.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:
 - 4.2.2. Kod pocztowy i miejscowość:
 - 4.2.3. Państwo:
 - 4.3. Nr tel.
 - 4.4. Nr faksu (*):
 - 4.5. E-mail:

Sporządzono w:

Data:

Podpis lub pieczęć albo podpis elektroniczny lub pieczęć elektroniczna:

⁽¹⁾ Dz.U. L 405 z 2.12.2020, s. 1.

(*) Punkt nieobowiązkowy.

FORMULARZ D

WNIOSEK O INFORMACJE UZUPEŁNIAJĄCE W CELU PRZEPROWADZENIA DOWODU

(art. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1783 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie współpracy między sądami państw członkowskich przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych (przeprowadzanie dowodów) ⁽¹⁾)

1. Sygnatura akt sądu wezwanego:
2. Sygnatura akt sądu wzywającego:
3. Nazwa sądu wezwanego:
4. Nazwa sądu wzywającego:
5. Wniosek o przeprowadzenie dowodu będzie mógł zostać wykonany dopiero wtedy, gdy zostaną dostarczone następujące informacje uzupełniające:
6. Wniosek o przeprowadzenie dowodu będzie mógł zostać wykonany dopiero wtedy, gdy zgodnie z art. 22 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2020/1783 zostanie złożona kaucja lub uiszczona zaliczka. Kaucja lub zaliczka powinny zostać złożone lub uiszczone w następujący sposób:
 - 6.1. Właściciel konta:
 - 6.2. Nazwa banku/BIC lub inny odpowiedni kod bankowy:
 - 6.3. Numer konta/IBAN:
 - 6.4. Termin płatności:
 - 6.5. Kwota żądanej kaucji lub zaliczki:
 - 6.6. Waluta:

☐ euro (EUR)	☐ lew bułgarski (BGN)	☐ kuna chorwacka (HRK)
☐ korona czeska (CZK)	☐ forint węgierski (HUF)	☐ złoty polski (PLN)
☐ funt szterling (GBP)	☐ lej rumuński (RON)	☐ korona szwedzka (SEK)
 - 6.7. Numer referencyjny płatności/opis/wiadomość dla odbiorcy:

Sporządzono w:

Data:

Podpis lub pieczęć albo podpis elektroniczny lub pieczęć elektroniczna:

⁽¹⁾ Dz.U. L 405 z 2.12.2020, s. 1.

FORMULARZ E

POTWIERDZENIE OTRZYMANIA KAUCJI LUB ZALICZKI

(art. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1783 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie współpracy między sądami państw członkowskich przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych (przeprowadzanie dowodów) ⁽¹⁾)

1. Sygnatura akt sądu wzywającego:
2. Sygnatura akt sądu wezwanego:
3. Nazwa sądu wzywającego:
4. Nazwa sądu wezwanego:
5. Kaucja lub zaliczka została otrzymana w dniu ... (data otrzymania) przez sąd wskazany w pkt 4.

Sporządzono w:

Data:

Podpis lub pieczęć albo podpis elektroniczny lub pieczęć elektroniczna:

⁽¹⁾ Dz.U. L 405 z 2.12.2020, s. 1.

FORMULARZ F ⁽¹⁾

WNIOSEK O UDZIELENIE INFORMACJI NA TEMAT OPÓŹNIEŃ

(art. 12 ust. 1 i art. 19 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1783 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie współpracy między sądami państw członkowskich przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych (przeprowadzanie dowodów) ⁽²⁾)

NASTĘPUJĄCY WNIOSEK O PRZEPROWADZENIE DOWODU ZOSTAŁ WYSŁANY, ALE BRAK JEST INFORMACJI NA TEMAT WYNIKU PRZEPROWADZENIA DOWODU

1. Sygnatura akt sądu wzywającego:
2. Sygnatura akt sądu wezwanego/numer referencyjny jednostki centralnej/numer referencyjny właściwego organu (jeżeli jest znany):
3. Nazwa sądu wzywającego:
4. Nazwa sądu wezwanego/jednostki centralnej/właściwego organu:
5. Załączono pierwotny wniosek o przeprowadzenie dowodu (formularz A) lub pierwotny wniosek o bezpośrednie przeprowadzenie dowodu (formularz L).

Informacje, którymi dysponuje sąd wzywający:

5.1. wysłanie wniosku

data:

5.2. potwierdzenie odbioru

data:

5.3. zawiadomienie o opóźnieniach

data:

5.4. otrzymano inne informacje

.....

Sporządzono w:

Data:

Podpis lub pieczęć albo podpis elektroniczny lub pieczęć elektroniczna:

⁽¹⁾ Stosowanie tego formularza nie jest obowiązkowe.

⁽²⁾ Dz.U. L 405 z 2.12.2020, s. 1.

FORMULARZ G ⁽¹⁾

ODPOWIEDŹ NA WNIOSEK O UDZIELENIE INFORMACJI NA TEMAT OPÓŹNIEŃ

(art. 12 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1783 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie współpracy między sądami państw członkowskich przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych (przeprowadzanie dowodów) ⁽²⁾)

1. Sygnatura akt sądu wzywającego:
2. Sygnatura akt sądu wezwanego/numer referencyjny jednostki centralnej/właściwego organu (jeżeli jest znany):
3. Nazwa sądu wzywającego:
4. Nazwa sądu wezwanego/jednostki centralnej/właściwego organu:
5. POWODY OPÓŹNIENIA:
 - 5.1. Nie otrzymano wniosku o przeprowadzenie dowodu
 - 5.2. Ustalany jest aktualny adres osoby, która ma zostać przesłuchana
 - 5.3. Trwa doręczanie wezwania osobie, która ma zostać przesłuchana
 - 5.4. Osoba nie stawiała się na przesłuchaniu pomimo doręczenia wezwania
 - 5.5. Na wniosek odpowiedziano w dniu ... (data). Odpowiedź w załączniku
 - 5.6. Nie otrzymano kaucji lub zaliczki, których zażądano w dniu (data) ...
 - 5.7. Inne powody: ...
6. Zakłada się, że wniosek zostanie wykonany do dnia (wskazać szacunkowy termin).

Sporządzono w:

Data:

Podpis lub pieczęć albo podpis elektroniczny lub pieczęć elektroniczna:

⁽¹⁾ Stosowanie tego formularza nie jest obowiązkowe.

⁽²⁾ Dz.U. L 405 z 2.12.2020, s. 1.

FORMULARZ H

ZAWIADOMIENIE DOTYCZĄCE WNIOSKU O WYKONANIE W SZCZEGÓLNEJ PROCEDURZE LUB Z WYKORZYSTANIEM TECHNOLOGII POROZUMIEWANIA SIĘ

(art. 12 ust. 3 i 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1783 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie współpracy między sądami państw członkowskich przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych (przeprowadzanie dowodów) ⁽¹⁾)

1. Sygnatura akt sądu wzywającego:
2. Sygnatura akt sądu wezwanego:
3. Nazwa sądu wzywającego:
4. Nazwa sądu wezwanego:
5. Nie można zastosować się do wezwania do wykonania wniosku o przeprowadzenie dowodu w szczególnej procedurze wskazanej w pkt 12.1 wniosku o przeprowadzenie dowodu (formularz A), ponieważ:
 - 5.1. wskazana we wniosku procedura jest niezgodna z prawem państwa członkowskiego sądu wezwanego:
 - 5.2. realizacja wskazanej we wniosku procedury nie jest możliwa z powodu poważnych trudności praktycznych:
6. Nie można zastosować się do wezwania do wykonania wniosku o przeprowadzenie dowodu z wykorzystaniem technologii porozumiewania się na odległość wskazanych w pkt 12.2. wniosku o przeprowadzenie dowodu (formularz A), ponieważ:
 - 6.1. Wykorzystanie technologii porozumiewania się jest niezgodne z prawem państwa członkowskiego sądu wezwanego
 - 6.2. Wykorzystanie technologii porozumiewania się nie jest możliwe z powodu poważnych trudności praktycznych

Sporządzono w:

Data:

Podpis lub pieczęć albo podpis elektroniczny lub pieczęć elektroniczna:

⁽¹⁾ Dz.U. L 405 z 2.12.2020, s. 1.

FORMULARZ I

ZAWIADOMIENIE O DNIU, GODZINIE I MIEJSCU PRZEPROWADZENIA DOWODU I O WARUNKACH UDZIAŁU

(art. 13 ust. 4 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia Rady (UE) 2020/1783 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie współpracy między sądami państw członkowskich przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych (przeprowadzanie dowodów) ⁽¹⁾)

1. Sygnatura akt sądu wzywającego:
2. Sygnatura akt sądu wezwanego:
3. Sąd wzywający:
 - 3.1. Nazwa:
 - 3.2. Adres:
 - 3.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:
 - 3.2.2. Kod pocztowy i miejscowość:
 - 3.2.3. Państwo:
 - 3.3. Nr tel.
 - 3.4. Nr faksu (*):
 - 3.5. E-mail:
4. Sąd wezwany:
 - 4.1. Nazwa:
 - 4.2. Adres:
 - 4.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:
 - 4.2.2. Kod pocztowy i miejscowość:
 - 4.2.3. Państwo:
 - 4.3. Nr tel.
 - 4.4. Nr faksu (*):
 - 4.5. E-mail:
5. Dzień i godzina przeprowadzenia dowodu:
6. Miejsce przeprowadzenia dowodu, jeżeli inne niż miejsce, o którym mowa w pkt 4:
7. W stosownych przypadkach, warunki udziału stron i ich przedstawicieli, jeżeli zostali ustanowieni:
8. W stosownych przypadkach, warunki udziału przedstawicieli sądu wzywającego:

Sporządzono w:

Data:

Podpis lub pieczęć albo podpis elektroniczny lub pieczęć elektroniczna:

⁽¹⁾ Dz.U. L 405 z 2.12.2020, s. 1.

(*) Punkt nieobowiązkowy.

FORMULARZ J

ZAWIADOMIENIE O OPÓŹNIENIACH

(art. 17 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1783 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie współpracy między sądami państw członkowskich przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych (przeprowadzanie dowodów) ⁽¹⁾)

1. Sygnatura akt sądu wzywającego:
2. Sygnatura akt sądu wezwanego:
3. Nazwa sądu wzywającego:
4. Nazwa sądu wezwanego:
5. Wniosek o przeprowadzenie dowodu nie może zostać wykonany w terminie 90 dni od jego wpływu z następujących powodów:
 - 5.1. Ustalony jest aktualny adres osoby, która ma zostać przesłuchana
 - 5.2. Trwa doręczanie wezwania osobie, która ma zostać przesłuchana
 - 5.3. Osoba nie stawiała się na przesłuchaniu pomimo doręczenia wezwania
 - 5.4. Na wniosek odpowiedziano w dniu ... (data). Odpowiedź w załączniku
 - 5.5. Nie otrzymano kaucji lub zaliczki, których zażądano w dniu ...
 - 5.6. Inne powody (proszę określić): ...
6. Zakłada się, że wniosek zostanie wykonany do dnia ... (wskazać szacunkowy termin).

Sporządzono w:

Data:

Podpis lub pieczęć albo podpis elektroniczny lub pieczęć elektroniczna:

⁽¹⁾ Dz.U. L 405 z 2.12.2020, s. 1.

FORMULARZ K

ZAWIADOMIENIE O WYKONANIU WNIOSKU O PRZEPROWADZENIE DOWODU

(art. 16 i 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1783 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie współpracy między sądami państw członkowskich przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych (przeprowadzanie dowodów) ⁽¹⁾)

1. Sygnatura akt sądu wzywającego:
2. Sygnatura akt sądu wezwanego:
3. Nazwa sądu wzywającego:
4. Nazwa sądu wezwanego:
5. Wniosek o przeprowadzenie dowodu został wykonany
Załączono następujące dokumenty potwierdzające wykonanie wniosku o przeprowadzenie dowodu:
6. Odmawia się wykonania wniosku o przeprowadzenie dowodu z następujących powodów:
 - 6.1. Osoba, która miała zostać przesłuchana, powołała się na prawo do odmowy zeznań lub zakaz zeznań:
 - 6.1.1. zgodnie z prawem państwa członkowskiego sądu wezwanego:
 - 6.1.2. zgodnie z prawem państwa członkowskiego sądu wzywającego:
 - 6.2. Wniosek o przeprowadzenie dowodu nie jest objęty zakresem stosowania rozporządzenia (UE) 2020/1783
 - 6.3. Zgodnie z prawem państwa członkowskiego sądu wezwanego wykonanie wniosku o przeprowadzenie dowodu nie należy do zakresu działania sądów
 - 6.4. Sąd wzywający nie zastosował się do wniosku sądu wezwanego o informacje uzupełniające z dnia ... (data wniosku o informacje uzupełniające)
 - 6.5. Kaucja lub zaliczka, której zażądano zgodnie z art. 22 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2020/1783, nie została złożona bądź uiszczona.
7. Inne powody niewykonania wniosku:

Sporządzono w:

Data:

Podpis lub pieczęć albo podpis elektroniczny lub pieczęć elektroniczna:

⁽¹⁾ Dz.U. L 405 z 2.12.2020, s. 1.

FORMULARZ L

WNIOSEK O BEZPOŚREDNIE PRZEPROWADZENIE DOWODU

(art. 19 i 20 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1783 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie współpracy między sądami państw członkowskich przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych (przeprowadzanie dowodów) ⁽¹⁾)

1. Sygnatura akt sądu wzywającego:
2. Sygnatura akt sądu wezwanego/numer referencyjny jednostki centralnej/numer referencyjny właściwego organu (*):
3. Sąd wzywający:
 - 3.1. Nazwa:
 - 3.2. Adres:
 - 3.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:
 - 3.2.2. Kod pocztowy i miejscowość:
 - 3.2.3. Państwo:
 - 3.3. Nr tel.
 - 3.4. Nr faksu (*):
 - 3.5. E-mail:
4. Jednostka centralna/właściwy organ państwa wezwanego
 - 4.1. Nazwa:
 - 4.2. Adres:
 - 4.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:
 - 4.2.2. Kod pocztowy i miejscowość:
 - 4.2.3. Państwo:
 - 4.3. Nr tel.
 - 4.4. Nr faksu (*):
 - 4.5. E-mail:
5. W sprawie wniesionej przez powoda(-ów)/wnioskodawcę(-ów) ^(?):
 - 5.1. Imię i nazwisko:
 - 5.2. Adres:
 - 5.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:
 - 5.2.2. Kod pocztowy i miejscowość:
 - 5.2.3. Państwo:
 - 5.3. Nr tel. (*):
 - 5.4. Nr faksu (*):
 - 5.5. E-mail (*):
6. Przedstawiciele powoda/wnioskodawcy:
 - 6.1. Nazwisko i imię:

⁽¹⁾ Dz.U. L 405 z 2.12.2020, s. 1.

(*) Punkt nieobowiązkowy.

(?) W przypadku więcej niż jednego powoda/wnioskodawcy należy przedstawić informacje określone w pkt 5.1. –5.5.

- 6.2. Adres:
 - 6.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:
 - 6.2.2. Kod pocztowy i miejscowość:
 - 6.2.3. Państwo:
- 6.3. Nr tel.
- 6.4. Nr faksu (*):
- 6.5. E-mail:
7. Przeciwno pozwanemu(-ym)/stronie(-om) przeciwnej(-ym) ^(?):
 - 7.1. Imię i nazwisko:
 - 7.2. Adres:
 - 7.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:
 - 7.2.2. Kod pocztowy i miejscowość:
 - 7.2.3. Państwo:
 - 7.3. Nr tel. (*):
 - 7.4. Nr faksu (*):
 - 7.5. E-mail (*):
8. Przedstawiciele pozwanego/strony przeciwnej:
 - 8.1. Imię i nazwisko:
 - 8.2. Adres:
 - 8.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:
 - 8.2.2. Kod pocztowy i miejscowość:
 - 8.2.3. Państwo:
 - 8.3. Nr tel.
 - 8.4. Nr faksu (*):
 - 8.5. E-mail:
9. Dowód zostanie przeprowadzony przez:
 - 9.1. Imię i nazwisko:
 - 9.2. Tytuł:
 - 9.3. Stanowisko służbowe:
 - 9.4. Zadanie:
10. Rodzaj i przedmiot sprawy oraz zwięzłe przedstawienie stanu faktycznego (w stosownych przypadkach w załączniku):
11. Dowód, który ma zostać przeprowadzony:
 - 11.1. Opis dowodu, który ma zostać przeprowadzony (w stosownych przypadkach w załączniku):
 - 11.2. Przesłuchanie świadków:
 - 11.2.1. Imiona i nazwisko:
 - 11.2.2. Data urodzenia, jeżeli jest znana:
 - 11.2.3. Adres:
 - 11.2.3.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:

(*) Punkt nieobowiązkowy.

(?) W przypadku więcej niż jednego pozwanego lub więcej niż jednej strony przeciwnej należy przedstawić informacje określone w pkt 7.1–7.5.

- 11.2.3.2. Kod pocztowy i miejscowość:
- 11.2.3.3. Państwo:
- 11.2.4. Nr tel. (*):
- 11.2.5. Nr faksu (*):
- 11.2.6. E-mail (*):
- 11.2.7. Pytania, które mają zostać zadane świadkowi, lub fakty, na okoliczność których ma on zostać przesłuchany (w stosownych przypadkach w załączniku):
- 11.2.8. Prawo do odmowy zeznań zgodnie z prawem państwa członkowskiego sądu wzywającego (w stosownych przypadkach w załączniku): tak nie
- 11.3. Inne dowody, które mają być przeprowadzone (w stosownych przypadkach w załączniku):
12. Sąd wzywający zwraca się o bezpośrednie przeprowadzenie dowodu z wykorzystaniem technologii porozumiewania się określonej w formularzu N

Sporządzono w:

Data:

Podpis lub pieczęć albo podpis elektroniczny lub pieczęć elektroniczna:

(*) Punkt nieobowiązkowy.

FORMULARZ M

ZAWIADOMIENIE OD JEDNOSTKI CENTRALNEJ/WŁAŚCIWEGO ORGANU O BEZPOŚREDNIM PRZEPROWADZENIU DOWODU (art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1783 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie współpracy między sądami państw członkowskich przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych (przeprowadzanie dowodów) ⁽¹⁾)

1. Sygnatura akt sądu wzywającego:
2. Numer referencyjny jednostki centralnej/właściwego organu:
3. Nazwa sądu wzywającego:
4. Jednostka centralna/właściwy organ:
 - 4.1. Nazwa:
 - 4.2. Adres:
 - 4.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:
 - 4.2.2. Kod pocztowy i miejscowość:
 - 4.2.3. Państwo:
 - 4.3. Nr tel.
 - 4.4. Nr faksu (*):
 - 4.5. E-mail:
5. Zawiadomienie od jednostki centralnej/właściwego organu:
 - 5.1. Wyraża się zgodę na bezpośrednie przeprowadzenie dowodu zgodnie z wnioskiem:
 - 5.2. Wyraża się zgodę na bezpośrednie przeprowadzenie dowodu zgodnie z wnioskiem na następujących warunkach (w stosownych przypadkach w załączniku):
 - 5.3. Odmawia się bezpośredniego przeprowadzenia dowodu z następujących powodów:
 - 5.3.1. wniosek nie jest objęty zakresem stosowania rozporządzenia (UE) 2020/1783:
 - 5.3.2. wniosek nie zawiera wszystkich niezbędnych informacji wymaganych zgodnie z art. 5 rozporządzenia (UE) 2020/1783:
 - 5.3.3. bezpośrednie przeprowadzenie dowodu, którego dotyczy wniosek, jest sprzeczne z podstawowymi zasadami prawa państwa członkowskiego jednostki centralnej/właściwego organu:
6. Do udzielenia praktycznej pomocy w bezpośrednim przeprowadzeniu dowodu wyznaczono następujący sąd:
 - 6.1. Nazwa:
 - 6.2. Adres:
 - 6.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:
 - 6.2.2. Kod pocztowy i miejscowość:
 - 6.2.3. Państwo:
 - 6.3. Nr tel.
 - 6.4. Nr faksu (*):
 - 6.5. E-mail:

Sporządzono w:

Data:

Podpis lub pieczęć albo podpis elektroniczny lub pieczęć elektroniczna:

⁽¹⁾ Dz.U. L 405 z 2.12.2020, s. 1.

(*) Punkt nieobowiązkowy.

FORMULARZ N

INFORMACJE NA TEMAT PRAKTYCZNYCH ASPEKTÓW TECHNICZNYCH PRZEPROWADZENIA WIDEOKONFERENCJI LUB WYKORZYSTANIA INNYCH TECHNOLOGII POROZUMIEWANIA SIĘ NA ODLEGŁOŚĆ

(art. 12 ust. 4 i art. 20 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1783 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie współpracy między sądami państw członkowskich przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych (przeprowadzanie dowodów) ⁽¹⁾)

1. Sygnatura akt sądu wzywającego (*):
2. Sygnatura akt sądu wezwanego (*):
3. Nazwa sądu wzywającego (*):
4. Nazwa sądu wezwanego (*):
5. Dane techniczne sądu wzywającego:
 - 5.1. ISDN (*):
 - 5.2. IP:
 - 5.3. Nr tel. w sali rozpraw (*):
 - 5.4. Inne:
6. Preferowana forma połączenia (w przypadku wskazania większej liczby opcji w pkt 5):
7. Preferowane dni i godziny połączeń:
 - 7.1. dzień:
 - 7.2. godzina ⁽²⁾:
8. Preferowane dni i godziny połączenia testowego:
 - 8.1. dzień:
 - 8.2. godzina ⁽²⁾:
 - 8.3. osoba, z którą można się kontaktować w sprawie połączenia testowego lub innego rodzaju pomocy technicznej:
 - 8.4. język komunikacji: BG, ES, CZ, DE, ET, EL, EN, FR, GA, HR, IT, LV, LT, HU, MT, NL, PL, PT, RO, SK, SL, FI, SV, inny:
 - 8.5. numer telefonu, na który można zadzwonić w przypadku problemów podczas połączenia testowego lub przeprowadzania dowodu:
9. Informacje dotyczące tłumaczenia ustnego:
 - 9.1. Wnioskuje się o udzielenie pomocy w znalezieniu tłumacza ustnego:
 - 9.2. Języki tłumaczenia: BG, ES, CZ, DE, ET, EL, EN, FR, GA, HR, IT, LV, LT, HU, MT, NL, PL, PT, RO, SK, SL, FI, SV, inne języki:
10. Informacje o tym, czy zostanie dokonany zapis przeprowadzenia dowodu ⁽³⁾:
 - 10.1. tak
 - 10.2. nie

⁽¹⁾ Dz.U. L 405 z 2.12.2020, s. 1.

(*) Punkt nieobowiązkowy.

⁽²⁾ Czas lokalny wezwanego państwa członkowskiego.

⁽³⁾ Np. zapis lub transkrypcja przeprowadzenia dowodu online.

11. Inne informacje: ...

Sporządzono w:

Data:

Podpis lub pieczęć albo podpis elektroniczny lub pieczęć elektroniczna:

ZAŁĄCZNIK II

UCHYLONE ROZPORZĄDZENIE I WYKAZ JEGO KOLEJNYCH ZMIAN

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1206/2001 z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie współpracy między sądami państw członkowskich przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych (Dz.U. L 174 z 27.6.2001, s. 1).	
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1103/2008 z dnia 22 października 2008 r. dostosowujące do decyzji Rady 1999/468/WE niektóre akty podlegające procedurze, o której mowa w art. 251 Traktatu, w zakresie procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą — Dostosowanie do procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą — Część trzecia (Dz.U. L 304 z 14.11.2008, s. 80).	Wyłącznie zmiany art. 19 ust. 2 i art. 20 rozporządzenia (WE) nr 1206/2001

ZAŁĄCZNIK III

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (WE) nr 1206/2001	Niniejsze rozporządzenie
art. 1 ust. 1	art. 1 ust. 1
art. 1 ust. 2	art. 1 ust. 2
art. 1 ust. 3	–
–	art. 2
art. 2 ust. 1	art. 3 ust. 1
art. 2 ust. 2	art. 3 ust. 2
art. 3 ust. 1	art. 4 ust. 1
art. 3 ust. 2	art. 4 ust. 2
art. 3 ust. 3	art. 4 ust. 3
art. 4 ust. 1	art. 5 ust. 1
art. 4 ust. 2	art. 5 ust. 2
art. 4 ust. 3	art. 5 ust. 3
art. 5	art. 6
art. 6	art. 7 ust. 1
–	art. 7 ust. 2, 3 i 4
–	art. 8
art. 7 ust. 1	art. 9 ust. 1
art. 7 ust. 2	art. 9 ust. 2
art. 8 ust. 1	art. 10 ust. 1
art. 8 ust. 2	art. 10 ust. 2
art. 9 ust. 1	art. 11 ust. 1
art. 9 ust. 2	art. 11 ust. 2
art. 10 ust. 1	art. 12 ust. 1
art. 10 ust. 2	art. 12 ust. 2
art. 10 ust. 3	art. 12 ust. 3
art. 10 ust. 4	art. 12 ust. 4
art. 11 ust. 1	art. 13 ust. 1
art. 11 ust. 2	art. 13 ust. 2
art. 11 ust. 3	art. 13 ust. 3
art. 11 ust. 4	art. 13 ust. 4
art. 11 ust. 5	art. 13 ust. 5
art. 12 ust. 1	art. 14 ust. 1
art. 12 ust. 2	art. 14 ust. 2
art. 12 ust. 3	art. 14 ust. 3

art. 12 ust. 4	art. 14 ust. 4
art. 12 ust. 5	art. 14 ust. 5
art. 13	art. 15
art. 14 ust. 1	art. 16 ust. 1
art. 14 ust. 2	art. 16 ust. 2
art. 14 ust. 3	art. 16 ust. 3
art. 14 ust. 4	art. 16 ust. 4
art. 15	art. 17
art. 16	art. 18
art. 17 ust. 1	art. 19 ust. 1
art. 17 ust. 2	art. 19 ust. 2
art. 17 ust. 3	art. 19 ust. 3
art. 17 ust. 4 akapit pierwszy	art. 19 ust. 4 akapit pierwszy
art. 17 ust. 4 akapit drugi	art. 19 ust. 4 akapit drugi
art. 17 ust. 4 akapit trzeci	–
–	art. 19 ust. 5
–	art. 19 ust. 6
art. 17 ust. 5	art. 19 ust. 7
art. 17 ust. 6	art. 19 ust. 8
–	art. 20
–	art. 21
art. 18	art. 22
art. 19 ust. 1	art. 23 ust. 1
art. 19 ust. 2	–
–	art. 23 ust. 2
art. 20	art. 26
–	art. 24
–	art. 25
–	art. 27
–	art. 28
art. 21 ust. 1	art. 29 ust. 1
art. 21 ust. 2	art. 29 ust. 2
art. 21 ust. 3 lit. a)	–
art. 21 ust. 3 lit. b)	art. 29 ust. 3 lit. a)
art. 21 ust. 3 lit. c)	art. 29 ust. 3 lit. b)
–	art. 30
art. 22 akapit pierwszy	art. 31 ust. 1
art. 22 akapit drugi	art. 31 ust. 2

–	art. 31 ust. 3
–	art. 31 ust. 4
–	art. 32
art. 23	art. 33 ust. 1
–	art. 33 ust. 2
art. 24	–
–	art. 34
art. 24 ust. 1	art. 35 ust. 1 akapit pierwszy
art. 24 ust. 2	art. 35 ust. 1 akapit drugi
–	art. 35 ust. 2
–	art. 35 ust. 3
załącznik	załącznik I
–	załącznik II
–	załącznik III

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2020/1784**z dnia 25 listopada 2020 r.****dotyczące doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych („doręczanie dokumentów”)****(wersja przekształcona)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 81 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾ było w przeszłości zmieniane. Ze względu na konieczność dokonania dalszych znaczących zmian i w celu zapewnienia jasności rozporządzenie to powinno zostać przekształcone.
- (2) Unia postawiła sobie za cel utrzymanie i rozwój unijnej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, a w jej obrębie zapewnienie swobodnego przepływu osób. W celu stworzenia takiej przestrzeni Unia ma przyjmować, wśród innych środków, środki z zakresu współpracy sądowej w sprawach cywilnych, niezbędne do prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego.
- (3) W celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego i rozwoju przestrzeni sprawiedliwości w sprawach cywilnych w Unii konieczna jest dalsza poprawa i przyspieszenie przekazywania i doręczania między państwami członkowskimi dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych, przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu bezpieczeństwa i ochrony przy przekazywaniu takich dokumentów, zagwarantowaniu praw adresatów oraz zapewnieniu ochrony prywatności i danych osobowych. Niniejsze rozporządzenie ma na celu poprawę skuteczności i przyspieszenie procedur sądowych przez ich uproszczenie i usprawnienie w zakresie doręczania dokumentów sądowych i pozasądowych w Unii, a jednocześnie ma przyczynić się do zmniejszenia opóźnień i kosztów w odniesieniu do osób fizycznych i przedsiębiorstw. Zapewnienie większej pewności prawa oraz uproszczenie, usprawnienie i cyfryzacja postępowań będzie zachęcać osoby fizyczne i przedsiębiorstwa do dokonywania transakcji transgranicznych, pobudzając tym samym wymianę handlową w Unii, a w konsekwencji poprawiając funkcjonowanie rynku wewnętrznego.
- (4) W niniejszym rozporządzeniu ustanowione zostały przepisy dotyczące doręczania dokumentów sądowych i pozasądowych w państwach członkowskich w sprawach cywilnych lub handlowych. Nie powinno być ono stosowane do doręczania dokumentów sądowych i pozasądowych w innych sprawach, takich jak sprawy skarbowe, celne lub administracyjne.
- (5) Doręczanie transgraniczne powinno być rozumiane jako doręczanie z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego.
- (6) Niniejszego rozporządzenia nie powinno się stosować do doręczania dokumentów upoważnionemu przedstawicielowi strony w państwie członkowskim forum, powinno być ono natomiast stosowane do doręczania dokumentów stronie w innym państwie członkowskim, jeżeli takie doręczenie wymagane jest na mocy prawa państwa członkowskiego forum, niezależnie od doręczenia dokumentu przedstawicielowi strony.

⁽¹⁾ Dz.U. C 62 z 15.2.2019, s. 56.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 13 lutego 2019 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia 4 listopada 2020 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 23 listopada 2020 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Rozporządzenie nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczące doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych (doręczanie dokumentów) oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000 (Dz.U. L 324 z 10.12.2007, s. 79).

- (7) Jeżeli adresat nie ma znanego adresu do doręczeń w państwie członkowskim forum, ale ma jeden lub kilka adresów do doręczeń w jednym lub kilku innych państwach członkowskich, dokument należy przekazać takiemu innemu państwu członkowskiemu do celów jego doręczenia na mocy niniejszego rozporządzenia. Sytuacji tej nie należy traktować jako doręczenia krajowego w państwie członkowskim forum. W szczególności dokumentu nie należy doręczać adresatowi przy użyciu fikcji doręczenia, jak publikacja na sądowej tablicy ogłoszeń lub złożenie dokumentu w aktach sądowych.
- (8) Do celów niniejszego rozporządzenia pod pojęciem „dokumenty pozasądowe” należy rozumieć dokumenty sporządzone lub poświadczone przez organ publiczny lub urzędnika państwowego oraz inne dokumenty, których formalne przekazanie adresatowi mającemu miejsce zamieszkania lub siedzibę w innym państwie członkowskim jest niezbędne do celów dochodzenia, udowodnienia lub ochrony prawa lub roszczenia wynikających z prawa cywilnego lub handlowego. Pod pojęciem „dokumenty pozasądowe” nie należy rozumieć dokumentów wydawanych przez organy administracyjne do celów postępowania administracyjnego.
- (9) Skuteczne i szybkie postępowania sądowe w sprawach cywilnych wymagają bezpośredniego przekazywania dokumentów sądowych i pozasądowych w szybkim trybie między wyznaczonymi przez państwa członkowskie organami lokalnymi. Państwa członkowskie powinny móc wyznaczyć, na okres pięciu lat, różne jednostki przekazujące i przyjmujące albo jedną lub więcej jednostek do wykonywania obu tych zadań. Powinno być jednak możliwe przedłużanie takiego wyznaczenia co pięć lat.
- (10) Dążąc do zapewnienia szybkiego przekazywania dokumentów między państwami członkowskimi do celów ich doręczenia, należy korzystać z wszelkich odpowiednich nowoczesnych technologii porozumiewania się, z zastrzeżeniem spełnienia określonych warunków związanych z integralnością i wiarygodnością otrzymywanych dokumentów. Z tego powodu, co do zasady, wszelkie przekazywanie informacji i wymiana dokumentów między jednostkami i organami wyznaczonymi przez państwa członkowskie powinny być prowadzone za pośrednictwem bezpiecznego i niezawodnego zdecentralizowanego systemu informatycznego składającego się z krajowych systemów informatycznych, które są połączone i technicznie interoperacyjne, na przykład – z zastrzeżeniem dalszego rozwoju technicznego – w oparciu o e-CODEX. W związku z tym należy utworzyć zdecentralizowany system informatyczny służący do wymiany danych na podstawie niniejszego rozporządzenia. Zdecentralizowany charakter tego systemu informatycznego umożliwiłby wymianę danych wyłącznie między jednym państwem członkowskim a innym państwem członkowskim, bez udziału w takiej wymianie jakichkolwiek instytucji Unii.
- (11) Z zastrzeżeniem ewentualnego przyszłego postępu technologicznego, bezpiecznego zdecentralizowanego systemu informatycznego i jego elementów nie należy rozumieć jako stanowiących koniecznie kwalifikowaną usługę rejestrowanego doręczenia elektronicznego, zdefiniowaną w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014⁽⁴⁾.
- (12) Komisja powinna być odpowiedzialna za utworzenie, utrzymanie i przyszły rozwój oprogramowania wzorcowego, które państwa członkowskie powinny móc wykorzystywać zamiast krajowego systemu informatycznego, zgodnie z zasadą uwzględniania ochrony danych w fazie projektowania i zasadą domyślnej ochrony danych. Komisja powinna zaprojektować, rozwijać i utrzymywać oprogramowanie wzorcowe zgodnie z wymogami i zasadami dotyczącymi ochrony danych określonymi w rozporządzeniach Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725⁽⁵⁾ i (UE) 2016/679⁽⁶⁾, w szczególności zasadą uwzględniania ochrony danych w fazie projektowania i zasadą domyślnej ochrony danych. Oprogramowanie wzorcowe powinno również zawierać odpowiednie środki techniczne i zapewniać możliwość stosowania środków organizacyjnych niezbędnych do zapewnienia poziomu bezpieczeństwa i interoperacyjności, który jest odpowiedni do wymiany informacji w zakresie doręczania dokumentów.
- (13) W odniesieniu do elementów zdecentralizowanego systemu informatycznego, za które odpowiada Unia, podmiot zarządzający powinien dysponować wystarczającymi zasobami, aby zapewnić prawidłowe funkcjonowanie tego systemu.
- (14) Organ lub organy właściwe na mocy prawa krajowego powinny być odpowiedzialne jako administratorzy w rozumieniu rozporządzenia (UE) 2016/679 w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych, którego dokonują na podstawie niniejszego rozporządzenia do celów przekazywania dokumentów między państwami członkowskimi.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 73).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

- (15) Przekazanie dokumentów za pośrednictwem zdecentralizowanego systemu informatycznego może się okazać niemożliwe ze względu na zakłócenia działania tego systemu. Inne środki porozumiewania się mogłyby być także bardziej odpowiednie w wyjątkowych okolicznościach, na przykład w sytuacji, w której nadanie postaci elektronicznej obszernej dokumentacji stanowiłoby nieproporcjonalne obciążenie administracyjne dla jednostki przekazującej lub gdy oryginał dokumentu w wersji papierowej jest konieczny do oceny jego autentyczności. Jeżeli nie korzysta się ze zdecentralizowanego systemu informatycznego, przekazanie powinno się odbywać z wykorzystaniem najbardziej odpowiednich środków alternatywnych. Takie środki alternatywne powinny obejmować, między innymi, przekazanie w możliwie najszybszy i bezpieczny sposób z wykorzystaniem innych bezpiecznych środków elektronicznych lub drogą pocztową.
- (16) Aby zwiększyć zakres transgranicznego przekazywania dokumentów drogą elektroniczną za pośrednictwem zdecentralizowanego systemu informatycznego, dokumentom takim nie powinno się odmawiać skutków prawnych ani nie powinny być one uznawane za niedopuszczalne jako dowody w postępowaniach wyłącznie z tego powodu, że mają postać elektroniczną. Zasada ta nie powinna jednak naruszać oceny skutków prawnych takich dokumentów lub dopuszczalności takich dokumentów jako dowody zgodnie z prawem krajowym. Nie powinna ona także naruszać prawa krajowego w zakresie konwersji dokumentów.
- (17) Aby ułatwić przekazywanie i doręczanie dokumentów między państwami członkowskimi, należy stosować formularze określone w załączniku I. Do przekazywanego dokumentu należy dołączyć wniosek sporządzony przy użyciu formularza A zawartego w załączniku I. Formularz ten należy wypełnić się w języku urzędowym wezwanego państwa członkowskiego lub, jeżeli w tym państwie członkowskim jest kilka języków urzędowych, w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych miejsca, w którym ma być dokonane doręczenie, lub w innym języku, którego użycie zostało wskazane jako dopuszczalne przez to państwo członkowskie. Każde państwo członkowskie powinno wskazać język urzędowy lub języki urzędowe Unii, inne niż jego własne, których użycie dopuszcza.
- (18) Jednostce przekazującej należy przesłać automatycznie potwierdzenie odbioru przy użyciu formularza D zawartego w załączniku I, za pośrednictwem zdecentralizowanego systemu informatycznego lub przy użyciu innych środków, jak najszybciej, nie później jednak niż w terminie siedmiu dni od wpływu dokumentu.
- (19) Ważne jest, aby w przypadku otrzymania poświadczenia o niemożności doręczenia dokumentów jednostka przekazująca miała możliwość dowiedzenia się, czy organy wezwanego państwa członkowskiego wystąpiły z wnioskami do rejestrów mieszkańców lub innych baz danych, jeżeli takie rejestry lub bazy danych istnieją, w celu ustalenia nowego adresu osoby, której ma zostać doręczony dokument. Państwa członkowskie powinny zatem poinformować Komisję o tym, czy ich organy występują z takimi wnioskami z własnej inicjatywy w przypadku, gdy adres wskazany we wniosku o doręczenie jest nieprawidłowy. Niniejsze rozporządzenie nie powinno jednak nakładać na organy państw członkowskich obowiązku występowania z takimi wnioskami.
- (20) W przypadku gdy wniosek o doręczenie nie może zostać zrealizowany na podstawie przekazanych informacji lub dokumentów, gdy nie wchodzi w zakres stosowania niniejszego rozporządzenia, gdy doręczenie jest niemożliwe ze względu na niespełnienie warunków formalnych lub gdy wniosek przesłano do jednostki przyjmującej, która nie jest właściwa miejscowo, jednostka przyjmująca powinna podjąć działania przewidziane w niniejszym rozporządzeniu bez zwłoki, która byłaby nieuzasadniona, nieracjonalna i niepotrzebna w świetle konkretnych okoliczności, w tym środków porozumiewania się, którymi dysponuje.
- (21) Szybkie przekazywanie dokumentów wymaga, aby były one doręczane w terminie kilku dni od ich wpływu. Doręczenie dokumentów powinno zostać dokonane jak najszybciej, nie później jednak niż w terminie miesiąca od ich wpływu do jednostki przyjmującej.
- (22) Jednostka przyjmująca powinna w dalszym ciągu podejmować wszelkie niezbędne działania w celu dokonania doręczenia dokumentu również wówczas, gdy dokonanie doręczenia nie było możliwe w terminie jednego miesiąca od wpływu dokumentu, na przykład z powodu nieobecności pozwanego w miejscu zamieszkania w czasie urlopu lub z powodu jego nieobecności w miejscu pracy w związku z wyjazdem służbowym. Jednak aby uniknąć sytuacji, w której obowiązek podejmowania działań przez jednostkę przyjmującą w celu dokonania doręczenia dokumentu byłby nieograniczony w czasie, jednostka przekazująca powinna mieć możliwość wskazania, przy użyciu formularza A zawartego w załączniku I, terminu, po którego upływie doręczenie nie jest już konieczne.
- (23) W celu zapewnienia skuteczności niniejszego rozporządzenia okoliczności, w których można odmówić przyjęcia dokumentu, który ma zostać doręczony, powinny być ograniczone do wyjątkowych sytuacji.
- (24) We wszystkich przypadkach, w których dokument, który ma zostać doręczony, nie został sporządzony w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych miejsca doręczenia, jednostka przyjmująca powinna poinformować adresata na piśmie przy użyciu formularza L zawartego w załączniku I, że adresat może odmówić przyjęcia dokumentu, który ma zostać doręczony, jeżeli dokument nie został sporządzony w języku, który adresat rozumie, lub w języku urzędowym lub jednym z języków urzędowych miejsca doręczenia. Jeżeli adresat skorzystał z prawa do odmowy przyjęcia dokumentu, zasada ta powinna mieć również zastosowanie w przypadku kolejnych doręczeń.

Prawo do odmowy przyjęcia dokumentu powinno mieć również zastosowanie w przypadku doręczania dokumentów za pośrednictwem przedstawicieli dyplomatycznych lub urzędników konsularnych, w przypadku doręczania drogą pocztową, w przypadku doręczania elektronicznego oraz w przypadku doręczeń bezpośrednich. Powinna istnieć możliwość konwalidowania doręczenia dokumentu, którego przyjęcia odmówiono, poprzez doręczenie adresatowi tłumaczenia tego dokumentu.

- (25) Jeżeli do dokumentu, który ma zostać doręczony, załączono tłumaczenie, powinno być ono poświadczane lub w inny sposób uznane za nadające się do celów postępowania zgodnie z prawem państwa członkowskiego, z którego pochodzi dokument. Tłumaczenie powinno zostać udostępnione państwu członkowskiemu, w którym ma nastąpić doręczenie. Tłumaczenie dokumentów na inny język w celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem nie ma wpływu na możliwość zakwestionowania przez odbiorcę poprawności tłumaczenia zgodnie z prawem państwa członkowskiego forum.
- (26) Jeżeli adresat odmówił przyjęcia dokumentu, a sąd lub organ, przed którym toczy się postępowanie zdecydował – po weryfikacji – że odmowa ta nie była uzasadniona, sąd lub organ powinien rozważyć odpowiedni sposób poinformowania adresata o tej decyzji zgodnie z prawem krajowym. Do celów weryfikacji, czy odmowa była uzasadniona, sąd lub organ powinien uwzględnić wszystkie istotne informacje dotyczące danej sprawy, aby ustalić znajomość języków adresata. W stosownych przypadkach, oceniając znajomość języków adresata, sąd lub organ mogą wziąć pod uwagę elementy faktyczne, na przykład dokumenty sporządzone przez adresata w danym języku, fakt, czy zawód adresata wymaga szczególnej znajomości języków, czy adresat jest obywatelem państwa członkowskiego forum lub czy we wcześniejszym okresie adresat miał przez dłuższy czas miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym państwie członkowskim.
- (27) Ze względu na różnice proceduralne między państwami członkowskimi rzeczywista data doręczenia może być różna w poszczególnych państwach członkowskich. Z uwagi na tego typu sytuacje oraz potencjalne trudności, jakie się z tym wiążą, niniejsze rozporządzenie powinno określać system, w którym datę doręczenia ustala się na podstawie prawa wezwanego państwa członkowskiego. Jeżeli jednak zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego dokument należy doręczyć w określonym terminie, datą, którą należy brać pod uwagę w odniesieniu do wnioskodawcy, powinna być data ustalona na podstawie prawa tego państwa członkowskiego. Ten system podwójnej daty istnieje jedynie w ograniczonej liczbie państw członkowskich. Jeżeli państwa członkowskie stosują ten system, powinny powiadomić o tym Komisję, która powinna udostępnić taką informację w formie elektronicznej za pośrednictwem Europejskiej Sieci Sądowej w sprawach cywilnych i handlowych, ustanowionej decyzją Rady 2001/470/WE ⁽⁷⁾, oraz na europejskim portalu „e-Sprawiedliwość”.
- (28) W celu ułatwienia dostępu do wymiaru sprawiedliwości państwa członkowskie powinny ustanowić jednorazową opłatę w stałej wysokości z tytułu czynności urzędnika sądowego lub osoby właściwej na mocy prawa wezwanego państwa członkowskiego. Opłata ta powinna być zgodna z zasadami proporcjonalności i niedyskryminacji. Wymóg dotyczący jednorazowej opłaty w stałej wysokości nie powinien uniemożliwiać państwom członkowskim wprowadzenia różnych opłat za różne rodzaje doręczenia, pod warunkiem że państwa te przestrzegają tych zasad.
- (29) Każde państwo członkowskie powinno mieć prawo do dokonywania doręczeń dokumentów osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w innym państwie członkowskim bezpośrednio drogą pocztową – listem poleconym za potwierdzeniem odbioru lub równoważną przesyłką. Powinno być możliwe korzystanie z usług pocztowych, prywatnych lub publicznych, do doręczania dokumentów w różnych postaciach listownych, w tym pakietów listów.
- (30) Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej ⁽⁸⁾ bezpośrednie doręczenie drogą pocztową na mocy niniejszego rozporządzenia należy uznać za skuteczne, nawet jeżeli dokument nie został dostarczony adresatowi do rąk własnych, o ile został on doręczony na adres domowy adresata do rąk osoby dorosłej, która mieszka w tym samym gospodarstwie domowym lub jest zatrudniona w nim przez adresata i która jest zdolna i gotowa do przyjęcia danego dokumentu, chyba że prawo państwa członkowskiego forum dopuszcza wyłącznie możliwość doręczenia tego dokumentu adresatowi do rąk własnych.
- (31) Skuteczne i szybkie transgraniczne postępowania sądowe wymagają funkcjonowania bezpośrednich, szybkich i bezpiecznych kanałów doręczania dokumentów osobom znajdującym się w innych państwach członkowskich. W związku z tym powinna istnieć możliwość dokonywania doręczeń dokumentów bezpośrednio z wykorzystaniem środków elektronicznych adresatowi, który ma znany adres do doręczeń w innym państwie członkowskim. Warunki zastosowania takiego rodzaju bezpośredniego doręczania elektronicznego powinny być tego rodzaju, aby zapewniały, aby doręczania elektronicznego dokonywano wyłącznie przy użyciu środków elektronicznych dostępnych do celów krajowego doręczania dokumentów na mocy prawa państwa członkowskiego forum oraz powinny one zapewniać istnienie odpowiednich zabezpieczeń chroniących interes adresatów, w tym wysokich standardów technicznych i wymogu wyraźnej zgody adresata.

⁽⁷⁾ Decyzja Rady 2001/470/WE z dnia 28 maja 2001 r. ustanawiająca Europejską Sieć Sądową w sprawach cywilnych i handlowych (Dz. U. L 174 z 27.6.2001, s. 25).

⁽⁸⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 2 marca 2017 r., Andrew Marcus Henderson przeciwko Novo Banco SA, C-354/15, ECLI:EU:C:2017:157.

- (32) Powinno być możliwe doręczanie adresatowi dokumentów drogą elektroniczną z wykorzystaniem kwalifikowanych usług rejestrowanego doręczenia elektronicznego w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 910/2014 pod warunkiem że adresat udzielił uprzedniej wyraźnej zgody na wykorzystywanie środków elektronicznych do celów doręczania dokumentów w toku postępowania. W takich przypadkach uprzednia wyraźna zgoda mogłaby zostać udzielona w odniesieniu do konkretnego postępowania lub mogłaby mieć postać ogólnej zgody na doręczanie dokumentów w toku postępowania przy użyciu tych środków doręczania. Zgody takiej można by również udzielić wtedy, gdy zgodnie z prawem państwa członkowskiego forum dokumenty procesowe mogą być doręczane za pośrednictwem systemu elektronicznego, a adresat udzielił zgody na korzystanie z tego systemu w odniesieniu do doręczania dokumentów, zanim doręczono mu dokumenty za pośrednictwem tego systemu.
- (33) Powinno być możliwe doręczanie adresatowi dokumentów drogą elektroniczną bez wykorzystywania kwalifikowanych usług rejestrowanego doręczenia elektronicznego w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 910/2014 pod warunkiem że adresat udzielił sądowi lub organowi, przed którym toczy się postępowanie, lub stronie, która jest odpowiedzialna za doręczanie w ramach takiego postępowania, uprzedniej wyraźnej zgody na przesyłanie w toku tego postępowania wiadomości e-mail na konkretny adres poczty elektronicznej, pod warunkiem że otrzymano potwierdzenie odbioru dokumentu przez adresata. Adresat powinien potwierdzić odbiór dokumentu poprzez podpisanie potwierdzenia odbioru i jego zwrot lub poprzez przesłanie zwrotnej wiadomości e-mail z adresu poczty elektronicznej, który adresat wskazał do celów doręczeń. Powinno być możliwe podpisanie potwierdzenia odbioru elektronicznie. W celu zagwarantowania bezpieczeństwa przekazu państwa członkowskie powinny móc określić dodatkowe warunki, po spełnieniu których będą one akceptować doręczanie elektroniczne przy użyciu poczty elektronicznej, jeżeli prawo tych państw ustanawia bardziej rygorystyczne warunki w odniesieniu do doręczania przy użyciu poczty elektronicznej lub jeżeli ich prawo nie zezwala na takie doręczanie przy użyciu poczty elektronicznej. Warunki takie mogą dotyczyć kwestii takich jak identyfikacja nadawcy i odbiorcy, integralność przesyłanych dokumentów i ochrona przekazywania przed ingerencją zewnętrzną.
- (34) Każda osoba mająca interes prawny w danym postępowaniu sądowym powinna mieć możliwość dokonywania doręczeń dokumentów bezpośrednio przez urzędników sądowych, innych urzędników lub inne właściwe osoby w państwie członkowskim, w którym ma być dokonane doręczenie, pod warunkiem że prawo tego państwa członkowskiego zezwala na tego typu bezpośrednie doręczanie.
- (35) W przypadku gdy prawo krajowe i niniejsze rozporządzenie pozwalają na wydanie przez sąd wyroku, nawet jeżeli sąd nie otrzyma poświadczenia doręczenia lub dostarczenia dokumentu wszczynającego postępowanie lub dokumentu równorzędnego, należy podjąć wszelkie uzasadnione starania w celu uzyskania tego poświadczenia za pośrednictwem właściwych organów lub jednostek wezwanego państwa członkowskiego, zanim wydany zostanie wyrok, zgodnie z wszelkimi innymi wymogami chroniącymi interes pozwanego. O ile nie jest to niezgodne z prawem krajowym, należy podjąć wszelkie uzasadnione starania w celu poinformowania pozwanego o wszczęciu postępowania sądowego z wykorzystaniem wszelkich dostępnych kanałów komunikacji, w tym nowoczesnych technologii porozumiewania się, jeżeli sąd, przed którym toczy się postępowanie, zna adres lub konto użytkownika pozwanego.
- (36) Komisja powinna opracować podręcznik zawierający informacje istotne dla właściwego stosowania niniejszego rozporządzenia. Podręcznik ten powinien zostać udostępniony za pośrednictwem Europejskiej Sieci Sądowej w sprawach cywilnych i handlowych. Komisja i państwa członkowskie powinny dołożyć wszelkich starań w celu zapewnienia, aby zawarte w podręczniku informacje były aktualne i kompletne, zwłaszcza w zakresie danych kontaktowych jednostek przyjmujących i przekazujących.
- (37) Przy obliczaniu okresów i terminów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu powinno się stosować rozporządzenie Rady (EWG, Euratom) nr 1182/71 ⁽⁹⁾.
- (38) W celu aktualizowania formularzy zawartych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia lub wprowadzania do nich zmian technicznych należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do zmian tego załącznika. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽¹⁰⁾. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom) nr 1182/71 z dnia 3 czerwca 1971 r. określające zasady mające zastosowanie do okresów, dat i terminów (Dz.U. L 124 z 8.6.1971, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

- (39) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽¹⁾.
- (40) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć pierwszeństwo przed postanowieniami dwu- lub wielostronnych umów lub porozumień zawartych przez państwa członkowskie, które mają ten sam zakres stosowania co niniejsze rozporządzenie, w szczególności Konwencji haskiej z dnia 15 listopada 1965 r. o doręczeniu za granicą dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych, w stosunkach między państwami członkowskimi, które są stronami tych umów lub porozumień. Niniejsze rozporządzenie nie stanowi przeszkody dla stosowania lub zawierania przez państwa członkowskie umów lub porozumień mających na celu przyspieszenie lub uproszczenie przekazywania dokumentów, pod warunkiem że takie umowy lub porozumienia będą zgodne z niniejszym rozporządzeniem.
- (41) Należy w pełni przestrzegać i szanować, zgodnie z prawem Unii, podstawowe prawa i wolności wszystkich zaangażowanych osób, w szczególności prawo do równego dostępu do wymiaru sprawiedliwości, do niedyskryminacji i do ochrony danych osobowych i prywatności.
- (42) Informacje przekazywane na podstawie niniejszego rozporządzenia powinny być odpowiednio chronione. Taka ochrona objęta jest zakresem stosowania rozporządzenia (UE) 2016/679 oraz dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾. Dane osobowe, które nie są istotne w kontekście rozpatrywania indywidualnej sprawy, należy natychmiast usuwać.
- (43) Zgodnie z pkt 22 i 23 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa Komisja powinna przeprowadzić ewaluację niniejszego rozporządzenia na podstawie informacji zebranych dzięki szczególnym mechanizmom w zakresie monitorowania, aby ocenić faktyczne skutki niniejszego rozporządzenia oraz potrzebę podjęcia dalszych działań. W przypadku gdy państwa członkowskie zbierają dane dotyczące doręczania dokumentów na podstawie niniejszego rozporządzenia, w szczególności informacje na temat liczby przekazanych wniosków i otrzymanych wniosków, liczby spraw, w przypadku których przekazanie odbyło się z wykorzystaniem środka innego niż zdecentralizowany system informatyczny, liczby otrzymanych poświadczeń o niemożności doręczenia dokumentów i liczby otrzymanych przez jednostki przekazujące powiadomień o odmowie przyjęcia dokumentów ze względów językowych, powinny one przekazywać Komisji takie dane do celów monitorowania. Oprogramowanie wzorcowe opracowane przez Komisję jako system back-end powinno w zaprogramowany sposób zbierać dane niezbędne do celów monitorowania, a dane takie należy przekazywać Komisji. Jeżeli państwa członkowskie postanowią korzystać z krajowych systemów informatycznych zamiast oprogramowania wzorcowego opracowanego przez Komisję, systemy takie mogą być wyposażone w funkcję zaprogramowanego zbierania tych danych i, w takim przypadku dane te należy przekazywać Komisji.
- (44) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie ze względu na różnice w przepisach krajowych dotyczących właściwości oraz uznawania i wykonywania orzeczeń, natomiast ze względu na bezpośrednie stosowanie i wiążący charakter niniejszego rozporządzenia możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określonej w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (45) Zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1725 skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię dnia 13 września 2019 r. ⁽³⁾.
- (46) Aby zwiększyć dostępność i czytelność przepisów, należy uchylić rozporządzenie (WE) nr 1393/2007 i zastąpić je niniejszym rozporządzeniem.
- (47) Zgodnie z art. 3 oraz art. 4a ust. 1 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Zjednoczone Królestwo i Irlandia powiadomiły o chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz.U. L 201 z 31.7.2002, s. 37).

⁽³⁾ Dz.U. C 370 z 31.10.2019, s. 24.

- (48) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do transgranicznego doręczania dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych. Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się w szczególności do spraw skarbowych, celnych ani administracyjnych ani do odpowiedzialności państwa członkowskiego za działania lub zaniechania podczas sprawowania władzy publicznej (*acta iure imperii*).
2. Z wyjątkiem art. 7 niniejszego rozporządzenia nie stosuje się w przypadku, gdy nie jest znany adres osoby, której ma zostać doręczony dokument.
3. Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do doręczania dokumentów w państwie członkowskim forum przedstawicielowi upoważnionemu przez osobę, której ma zostać doręczony dokument, niezależnie od miejsca zamieszkania lub siedziby reprezentowanej osoby.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „państwo członkowskie forum” oznacza państwo członkowskie, w którym toczy się postępowanie sądowe;
- 2) „zdecentralizowany system informatyczny” oznacza sieć krajowych systemów informatycznych i interoperacyjnych punktów dostępu, za których działanie i za zarządzanie którymi odpowiada indywidualnie każde państwo członkowskie, która to sieć umożliwi bezpieczną i niezawodną transgraniczną wymianę informacji między krajowymi systemami informatycznymi.

Artykuł 3

Jednostki przekazujące i przyjmujące

1. Każde państwo członkowskie wyznacza urzędników państwowych, organy lub inne osoby właściwe do przekazywania dokumentów sądowych lub pozasądowych, które mają zostać doręczone w innym państwie członkowskim (zwane dalej „jednostkami przekazującymi”).
2. Każde państwo członkowskie wyznacza urzędników państwowych, organy lub inne osoby właściwe do przyjmowania dokumentów sądowych lub pozasądowych pochodzących z innego państwa członkowskiego (zwane dalej „jednostkami przyjmującymi”).
3. Państwa członkowskie mogą wyznaczyć różne jednostki przekazujące i przyjmujące albo jedną lub więcej jednostek do wykonywania obu tych zadań. Państwa członkowskie o strukturze federalnej, państwa członkowskie, w których obowiązuje kilka systemów prawnych, i państwa członkowskie, w których znajdują się autonomiczne jednostki terytorialne, mogą wyznaczyć więcej niż jedną jednostkę. Wyznaczenie jest skuteczne przez okres pięciu lat i może być przedłużone na okres kolejnych pięciu lat.
4. Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji następujące informacje:
 - a) nazwy i adresy jednostek przyjmujących, o których mowa w ust. 2 i 3;

- b) obszar geograficzny objęty właściwością miejscową tych jednostek przyjmujących;
- c) środki, za pomocą których te jednostki przyjmujące mogą odbierać dokumenty, jeżeli stosuje się art. 5 ust. 4; oraz
- d) języki, w których można wypełniać formularze zawarte w załączniku I.

Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich późniejszych zmianach informacji, o których mowa w akapicie pierwszym.

Artykuł 4

Organ centralny

Każde państwo członkowskie wyznacza organ centralny, który jest odpowiedzialny za:

- a) udzielanie informacji jednostkom przekazującym;
- b) poszukiwanie rozwiązań w przypadku jakichkolwiek trudności, które mogą pojawić się w związku z przekazywaniem dokumentów, które mają zostać doręczone;
- c) przekazywanie wniosku o doręczenie – w wyjątkowych przypadkach, na wniosek jednostki przekazującej – właściwej jednostce przyjmującej.

Państwa członkowskie o strukturze federalnej, państwa członkowskie, w których obowiązuje kilka systemów prawnych, i państwa członkowskie, w których znajdują się autonomiczne jednostki terytorialne, mogą wyznaczyć więcej niż jeden organ centralny.

Artykuł 5

Środki porozumiewania się, z których mają korzystać jednostki przekazujące, jednostki przyjmujące oraz organy centralne

1. Przekazywanie między jednostkami przekazującymi i jednostkami przyjmującymi, między tymi jednostkami i organami centralnymi lub między organami centralnymi różnych państw członkowskich dokumentów, które mają zostać doręczone, wniosków, potwierdzeń, dowodów odbioru, poświadczeń i zawiadomień przy użyciu formularzy zawartych w załączniku I odbywa się za pośrednictwem bezpiecznego i niezawodnego zdecentralizowanego systemu informatycznego. Ten zdecentralizowany system informatyczny opiera się na rozwiązaniu interoperacyjnym, takim jak e-CODEX.
2. Do dokumentów, które mają zostać doręczone, wniosków, potwierdzeń, dowodów odbioru, poświadczeń i zawiadomień przekazywanych za pośrednictwem zdecentralizowanego systemu informatycznego stosuje się ogólne ramy prawne dotyczące korzystania z kwalifikowanych usług zaufania określone w rozporządzeniu (UE) nr 910/2014.
3. W przypadku gdy dokumenty, które mają zostać doręczone, wnioski, potwierdzenia, dowody odbioru, poświadczenia i inne zawiadomienia, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, wymagają użycia pieczęci lub podpisu własnoręcznego lub zawierają pieczęć lub podpis własnoręczny, można zamiast nich użyć kwalifikowanych pieczęci elektronicznych lub kwalifikowanych podpisów elektronicznych zdefiniowanych w rozporządzeniu (UE) nr 910/2014.
4. W przypadku gdy przekazanie zgodnie z ust. 1 nie jest możliwe ze względu na zakłócenia działania zdecentralizowanego systemu informatycznego lub ze względu na wystąpienie wyjątkowych okoliczności, przekazanie odbywa się z wykorzystaniem najszybszych i najbardziej odpowiednich środków alternatywnych, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia niezawodności i bezpieczeństwa.

Artykuł 6

Skutki prawne dokumentów elektronicznych

Dokumentom przekazywanym za pośrednictwem zdecentralizowanego systemu informatycznego nie można odmawiać skutków prawnych ani nie można ich uznawać za niedopuszczalne jako dowody w postępowaniu wyłącznie z tego powodu, że mają postać elektroniczną.

Artykuł 7

Pomoc w ustalaniu adresu

1. Jeżeli adres osoby, której ma zostać doręczony dokument sądowy lub pozasądowy w innym państwie członkowskim, nie jest znany, to państwo członkowskie zapewnia pomoc w ustalaniu adresu w co najmniej jeden spośród następujących sposobów:
 - a) wskazanie wyznaczonych organów, do których jednostki przekazujące mogą się zwracać z wnioskami o ustalenie adresu osoby, której ma zostać doręczony dokument;

- b) umożliwienie osobom z innych państw członkowskich występowania z wnioskami, w tym drogą elektroniczną, o udzielenie informacji na temat adresów osób, którym ma zostać doręczony dokument, bezpośrednio do rejestrów mieszkańców lub innych publicznie dostępnych baz danych, przy użyciu standardowego formularza dostępnego na europejskim portalu „e-Sprawiedliwość”; lub
 - c) dostarczenie szczegółowych informacji, za pośrednictwem europejskiego portalu „e-Sprawiedliwość”, na temat sposobów znalezienia adresów osób, którym ma zostać doręczony dokument.
2. Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji następujące informacje w celu ich udostępnienia za pośrednictwem europejskiego portalu „e-Sprawiedliwość”:
- a) sposoby udzielania pomocy przez państwo członkowskie na jego terytorium zgodnie z ust. 1;
 - b) w stosownych przypadkach – nazwy i dane kontaktowe organów, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b);
 - c) czy organy wezwanego państwa członkowskiego występują, z własnej inicjatywy, do rejestrów mieszkańców lub innych baz danych z wnioskami o udzielenie informacji na temat adresów w przypadku, gdy adres wskazany we wniosku o doręczenie nie jest prawidłowy.

Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich późniejszych zmianach informacji, o których mowa w akapicie pierwszym.

ROZDZIAŁ II

DOKUMENTY SĄDOWE

SEKCJA 1

Przekazywanie i doręczanie dokumentów sądowych

Artykuł 8

Przekazywanie dokumentów

1. Dokumenty sądowe są przekazywane bezpośrednio i jak najszybciej między jednostkami przekazującymi i przyjmującymi.
 2. Do przekazywanego dokumentu dołącza się wniosek sporządzony przy użyciu formularza A zawartego w załączniku I. Formularz ten wypełnia się w języku urzędowym wezwanego państwa członkowskiego lub, jeżeli w tym państwie członkowskim jest kilka języków urzędowych, w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych miejsca, w którym ma być dokonane doręczenie, lub w innym języku, którego użycie zostało wskazane jako dopuszczalne przez to państwo członkowskie.
- Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji informację o tym, w jakich językach urzędowych Unii, innych niż jego własne, można wypełnić formularz.
3. Dokumenty przekazywane na podstawie niniejszego rozporządzenia są zwolnione z wymogu legalizacji lub innych równoważnych formalności.
 4. Jeżeli jednostka przekazująca zażąda, by wraz z poświadczeniem, o którym mowa w art. 14, zwrócono jej jeden egzemplarz dokumentu wysłany w formie papierowej zgodnie z art. 5 ust. 4, przesyła ten dokument w dwóch egzemplarzach.

Artykuł 9

Tłumaczenie dokumentów

1. Jednostka przekazująca, w której wnioskodawca złożył dokument do przekazania, poucza wnioskodawcę, że adresat może odmówić przyjęcia dokumentu, jeżeli nie został on sporządzony w jednym z języków, o których mowa w art. 12 ust. 1.
2. Wszelkie koszty związane z tłumaczeniem dokumentu poniesione przed jego przekazaniem pokrywa wnioskodawca, z zastrzeżeniem późniejszych decyzji sądu lub właściwego organu w sprawie obciążenia tymi kosztami.

*Artykuł 10***Odbiór dokumentu przez jednostkę przyjmującą**

1. Po wpływie dokumentu jednostka przyjmująca jak najszybciej przesyła automatycznie jednostce przekazującej potwierdzenie odbioru za pośrednictwem zdecentralizowanego systemu informatycznego lub, jeżeli potwierdzenie jest przesyłane przy użyciu innych środków, jak najszybciej, nie później jednak niż w terminie siedmiu dni od wpłynięcia dokumentu, przy użyciu formularza D zawartego w załączniku I.
2. W przypadku gdy wniosek o doręczenie nie może zostać zrealizowany na podstawie przekazanych informacji lub dokumentów, jednostka przyjmująca kontaktuje się bez zbędnej zwłoki z jednostką przekazującą, przy użyciu formularza E zawartego w załączniku I, w celu uzyskania brakujących informacji lub dokumentów.
3. W przypadku gdy wniosek o doręczenie w sposób oczywisty nie wchodzi w zakres stosowania niniejszego rozporządzenia lub gdy doręczenie jest niemożliwe ze względu na niespełnienie warunków formalnych, przekazany wniosek i dokumenty zwraca się, po ich wpływie, jednostce przekazującej bez zbędnej zwłoki, wraz z zawiadomieniem o ich zwrocie, przy użyciu formularza F zawartego w załączniku I.
4. Jeżeli jednostka przyjmująca otrzyma dokument do doręczenia, co do doręczenia którego nie jest właściwa miejscowo, bez zbędnej zwłoki przekazuje ten dokument wraz z wnioskiem do właściwej miejscowo jednostki przyjmującej w wezwanym państwie członkowskim, o ile wniosek spełnia warunki określone w art. 8 ust. 2. Jednostka przyjmująca informuje o tym jednocześnie jednostkę przekazującą przy użyciu formularza G zawartego w załączniku I. Po wpływie dokumentu i wniosku do właściwej miejscowo jednostki przyjmującej w wezwanym państwie członkowskim, jednostka ta przesyła jednostce przekazującej jak najszybciej, nie później jednak niż w terminie siedmiu dni od ich wpływu, potwierdzenie odbioru przy użyciu formularza H zawartego w załączniku I.

*Artykuł 11***Doręczanie dokumentów**

1. Jednostka przyjmująca doręcza dokument samodzielnie lub zleca jego doręczenie, zgodnie z prawem wezwanego państwa członkowskiego albo w szczególny sposób wskazany przez jednostkę przekazującą, o ile jest on zgodny z prawem tego państwa członkowskiego.
2. Jednostka przyjmująca podejmuje wszelkie niezbędne działania, by doręczenia dokumentu dokonano jak najszybciej, nie później jednak niż w terminie miesiąca od jego wpływu. Jeżeli dokonanie doręczenia dokumentu w terminie miesiąca nie było możliwe, jednostka przyjmująca:
 - a) powiadamia o tym natychmiast jednostkę przekazującą przy użyciu formularza K zawartego w załączniku I lub – jeżeli jednostka przekazująca wystąpiła z wnioskiem o udzielenie informacji przy użyciu formularza I zawartego w załączniku I – przy użyciu formularza J zawartego w załączniku I; oraz
 - b) w dalszym ciągu podejmuje wszelkie niezbędne działania w celu dokonania doręczenia dokumentu, jeżeli doręczenie w rozsądnym terminie wydaje się możliwe, chyba że jednostka przekazująca wskazała, że doręczenie nie jest już konieczne.

*Artykuł 12***Odmowa przyjęcia dokumentu**

1. Adresat może odmówić przyjęcia dokumentu, który ma zostać doręczony, jeżeli dokument nie został sporządzony w jednym z języków określonych poniżej ani nie dołączono do niego tłumaczenia na jeden z tych języków:
 - a) język, który adresat rozumie; lub
 - b) język urzędowy wezwanego państwa członkowskiego lub, jeżeli w tym państwie członkowskim jest kilka języków urzędowych, język urzędowy lub jeden z języków urzędowych miejsca, w którym ma być dokonane doręczenie.
2. Jednostka przyjmująca informuje adresata o prawie przewidzianym w ust. 1, w przypadku gdy dokument nie został sporządzony w języku, o którym mowa w ust. 1 lit. b), ani nie dołączono do niego tłumaczenia na taki język, poprzez załączenie do dokumentu, który ma zostać doręczony, formularza L zawartego w załączniku I, który dostarcza się w:
 - a) języku urzędowym lub jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego, z którego pochodzi dokument; oraz
 - b) języku, o którym mowa w ust. 1 lit. b).

Jeżeli istnieją przesłanki wskazujące, że adresat rozumie język urzędowy innego państwa członkowskiego, dostarcza się formularz L zawarty w załączniku I również w tym języku.

Jeżeli państwo członkowskie dokonuje tłumaczenia formularza L zawartego w załączniku I na język państwa trzeciego, przekazuje Komisji to tłumaczenie w celu jego udostępnienia na europejskim portalu „e-Sprawiedliwość”.

3. Adresat może odmówić przyjęcia dokumentu w momencie doręczania albo w terminie dwóch tygodni od momentu doręczenia, składając pisemne oświadczenie o odmowie przyjęcia. W tym celu adresat może zwrócić jednostce przyjmującej formularz L zawarty w załączniku I albo pisemne oświadczenie wskazujące, że adresat odmawia przyjęcia dokumentu z uwagi na język, w jakim dokument został doręczony.

4. W przypadku gdy jednostka przyjmująca została poinformowana, że adresat odmawia przyjęcia dokumentu na podstawie ust. 1, 2 i 3, natychmiast informuje o tym jednostkę przekazującą, przesyłając w tym celu poświadczenie doręczenia lub poświadczenie o niemożności doręczenia przy użyciu formularza K zawartego w załączniku I, oraz zwraca wniosek i, jeżeli jest dostępny, każdy dokument, który wymaga tłumaczenia.

5. Doręczenie dokumentu, którego przyjęcia odmówiono, może zostać konwalidowane poprzez doręczenie adresatowi, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, tego dokumentu wraz z jego tłumaczeniem na jeden z języków, o których mowa w ust. 1. W takim przypadku za datę doręczenia dokumentu uznaje się datę doręczenia dokumentu i jego tłumaczenia zgodnie z prawem wezwanego państwa członkowskiego. Jeżeli jednak zgodnie z prawem państwa członkowskiego dokument ma zostać doręczony w określonym terminie, datą, którą bierze się pod uwagę w odniesieniu do wnioskodawcy, jest data doręczenia pierwotnego dokumentu, ustalona zgodnie z art. 13 ust. 2.

6. Ust. 1–5 stosuje się również do określonych w sekcji 2 innych sposobów przekazywania i doręczania dokumentów sądowych.

7. Do celów ust. 1 i 2 przedstawiciele dyplomatyczni lub urzędnicy konsularni, w przypadku gdy doręczenie jest dokonywane zgodnie z art. 17, oraz organ lub osoba, w przypadku gdy doręczenie jest dokonywane zgodnie z art. 18, 19 lub 20, informują adresata, że może on odmówić przyjęcia dokumentu oraz że formularz L zawarty w załączniku I albo pisemne oświadczenie o odmowie mają być przesłane odpowiednio do tych przedstawicieli lub urzędników albo do tego organu lub tej osoby.

Artykuł 13

Data doręczenia

1. Z zastrzeżeniem art. 12 ust. 5 za datę doręczenia dokonanego na podstawie art. 11 uznaje się datę, w której dokument został doręczony zgodnie z prawem wezwanego państwa członkowskiego.

2. Jeżeli jednak zgodnie z prawem państwa członkowskiego dokument ma zostać doręczony w określonym terminie, datą, którą bierze się pod uwagę w odniesieniu do wnioskodawcy, jest data ustalona na podstawie prawa tego państwa członkowskiego.

3. Niniejszy artykuł stosuje się również do określonych w sekcji 2 innych sposobów przekazywania i doręczania dokumentów sądowych.

Artykuł 14

Poświadczenie doręczenia i kopia doręczonego dokumentu

1. Po zakończeniu formalności związanych z doręczeniem danego dokumentu jednostka przyjmująca wystawia poświadczenie zakończenia tych formalności przy użyciu formularza K zawartego w załączniku I, które przesyła jednostce przekazującej, wraz z kopią doręczonego dokumentu w przypadku określonym w art. 8 ust. 4.

2. Poświadczenie, o którym mowa w ust. 1, wypełnia się w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego, z którego pochodzi dokument, lub w innym języku, którego użycie zostało wskazane przez to państwo członkowskie jako dopuszczalne. Każde państwo członkowskie wskazuje języki urzędowe Unii, inne niż jego własne, w których można wypełnić formularz K zawarty w załączniku I.

*Artykuł 15***Koszty doręczenia**

1. Doręczenie dokumentów sądowych pochodzących z państwa członkowskiego nie wiąże się z obowiązkiem uiszczenia lub zwrotu opłat lub kosztów za usługi świadczone przez wezwane państwo członkowskie.
2. W drodze odstępstwa od ust. 1 wnioskodawca jest zobowiązany do uiszczenia lub zwrotu kosztów:
 - a) czynności urzędnika sądowego lub osoby właściwej na mocy wezwanego prawa państwa członkowskiego;
 - b) wykorzystania szczególnego sposobu doręczenia.

Państwa członkowskie ustanawiają jednorazową opłatę w stałej wysokości z tytułu czynności urzędnika sądowego lub osoby właściwej na mocy prawa wezwanego państwa członkowskiego. Opłata ta musi być zgodna z zasadą proporcjonalności i niedyskryminacji. Państwa członkowskie przekazują Komisji informację o wysokości takich stałych opłat.

*SEKCJA 2***Inne sposoby przekazywania i doręczania dokumentów sądowych***Artykuł 16***Przekazywanie dokumentów drogą dyplomatyczną lub konsularną**

W wyjątkowych okolicznościach każde państwo członkowskie może skorzystać z drogi dyplomatycznej lub konsularnej w celu przekazania jednostkom przyjmującym lub organom centralnym innego państwa członkowskiego dokumentów sądowych, które mają zostać doręczone.

*Artykuł 17***Doręczanie dokumentów przez przedstawicieli dyplomatycznych lub urzędników konsularnych**

1. Każde państwo członkowskie może dokonywać doręczeń dokumentów sądowych osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w innym państwie członkowskim, bez stosowania jakichkolwiek środków przymusu, bezpośrednio przez swoich przedstawicieli dyplomatycznych lub urzędników konsularnych.
2. Państwo członkowskie może poinformować Komisję, że nie wyraża zgody na sposób doręczania dokumentów sądowych, o którym mowa w ust. 1, na swoim terytorium, chyba że dokumenty mają zostać doręczone obywatelowi państwa członkowskiego, z którego dokumenty pochodzą.

*Artykuł 18***Doręczanie drogą pocztową**

Doręczeń dokumentów sądowych osobom znajdującym się w innym państwie członkowskim można dokonywać bezpośrednio drogą pocztową – listem poleconym za potwierdzeniem odbioru lub równoważną przesyłką.

*Artykuł 19***Doręczanie drogą elektroniczną**

1. Doręczeń dokumentów sądowych można dokonywać bezpośrednio osobie, która ma znany adres do doręczeń w innym państwie członkowskim, przy użyciu jakichkolwiek elektronicznych środków doręczania dostępnych zgodnie z prawem państwa członkowskiego forum w odniesieniu do krajowego doręczania dokumentów, pod warunkiem że:
 - a) dokumenty są przesyłane i odbierane z wykorzystaniem kwalifikowanych usług rejestrowanego doręczenia elektronicznego w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 910/2014, a adresat udzielił uprzedniej wyraźnej zgody na wykorzystywanie środków elektronicznych do celów doręczania dokumentów w toku postępowania; lub

b) adresat udzielił sądowi lub organowi, przed którym toczy się postępowanie, lub stronie, która jest odpowiedzialna za doręczanie dokumentów w ramach takiego postępowania, uprzedniej wyraźnej zgody na przesyłanie wiadomości e-mail na konkretny adres poczty elektronicznej do celów doręczania dokumentów w toku tego postępowania, a adresat potwierdza odbiór dokumentu za pomocą potwierdzenia odbioru zawierającego datę odbioru.

2. W celu zagwarantowania bezpieczeństwa przekazu każde państwo członkowskie może określić dodatkowe warunki, po spełnieniu których będzie akceptować doręczanie elektroniczne, o którym mowa w ust. 1 lit. b), i poinformować Komisję o tych warunkach, jeżeli prawo tego państwa ustanawia bardziej rygorystyczne warunki w tym zakresie lub nie zezwala na elektroniczne doręczanie przy użyciu poczty elektronicznej.

Artykuł 20

Doręczanie bezpośrednie

1. Każda osoba mająca interes prawny w danym postępowaniu sądowym może dokonywać doręczeń dokumentów sądowych bezpośrednio przez urzędników sądowych, innych urzędników lub inne właściwe osoby państwa członkowskiego, w którym ma być dokonane doręczenie, pod warunkiem że prawo tego państwa członkowskiego zezwala na tego typu doręczanie bezpośrednie.

2. Państwo członkowskie, które zezwala na doręczanie bezpośrednie, przekazuje Komisji informacje na temat zawodów lub właściwych osób, które są uprawnione do dokonywania doręczeń bezpośrednich dokumentów na jego terytorium. Informacje te są udostępniane przez Komisję za pośrednictwem portalu „e-Sprawiedliwość”.

ROZDZIAŁ III

DOKUMENTY POZASĄDOWE

Artykuł 21

Przekazywanie i doręczanie dokumentów pozasądowych

Dokumenty pozasądowe mogą być przekazywane i doręczane w innym państwie członkowskim zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 22

Niewdanie się w spór przez pozwanego

1. W przypadku gdy konieczne było przekazanie do innego państwa członkowskiego w celu doręczenia zgodnie z niniejszym rozporządzeniem dokumentu wszczynającego postępowanie lub dokumentu równorzędnego, a pozwany nie wdał się w spór, wyrok nie może być wydany do czasu ustalenia, czy doręczenie lub dostarczenie dokumentu zostało dokonane w czasie umożliwiającym pozwanemu podjęcie obrony oraz czy:

- a) dokument został doręczony w sposób przewidziany w prawie wezwanego państwa członkowskiego w odniesieniu do doręczania w postępowaniach krajowych dokumentów osobom znajdującym się na terytorium tego państwa; lub
- b) dokument został rzeczywiście dostarczony pozwanemu lub dostarczony do miejsca jego zamieszkania lub jego siedziby w inny sposób przewidziany w niniejszym rozporządzeniu.

2. Każde państwo członkowskie może przekazać Komisji informację o tym, że sąd, niezależnie od ust. 1, może wydać wyrok, nawet jeżeli nie otrzyma poświadczenia doręczenia lub dostarczenia dokumentu wszczynającego postępowanie lub dokumentu równorzędnego, pod warunkiem że spełnione są następujące warunki:

- a) dokument został przekazany z wykorzystaniem jednego ze sposobów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu;

- b) od daty przekazania dokumentu upłynął czas, który sędzia uznaje w danym przypadku za odpowiedni, nie krótszy jednak niż sześć miesięcy;
- c) pomimo wszelkich rozsądnych starań nie uzyskano żadnego poświadczenia od właściwych organów lub jednostek wezwanego państwa członkowskiego.

Informacje te są udostępniane za pośrednictwem europejskiego portalu „e-Sprawiedliwość”.

3. Niezależnie od ust. 1 i 2, w uzasadnionych nagłych przypadkach, sądy mogą zarządzić środki tymczasowe lub zabezpieczające.

4. W przypadku gdy konieczne było przekazanie do innego państwa członkowskiego w celu doręczenia zgodnie z niniejszym rozporządzeniem dokumentu wszczynającego postępowanie lub dokumentu równorzędnego, a przeciw pozwanemu, który nie wdał się w spór, wydano wyrok, sędzia może znieść w stosunku do pozwanego skutki upływu terminu do wniesienia środka odwoławczego od wyroku, jeżeli spełnione zostały następujące warunki:

- a) pozwany bez swojej winy nie zapoznał się z dokumentem w czasie umożliwiającym mu podjęcie obrony lub nie zapoznał się z treścią wyroku w czasie umożliwiającym mu złożenie odwołania; oraz
- b) pozwany podniósł zarzuty merytoryczne, które nie wydają się z góry nieuzasadnione.

Wniosek o takie zniesienie skutków upływu terminu może być złożony tylko w rozsądnym terminie od chwili zapoznania się przez pozwanego z treścią wyroku.

Każde państwo członkowskie może przekazać Komisji informację o tym, że wniosek o zniesienie skutków upływu terminu nie będzie dopuszczalny, jeżeli zostanie złożony po upływie terminu określonego przez państwo członkowskie w tej informacji. Termin ten nie może być jednak krótszy niż jeden rok, licząc od dnia wydania wyroku. Informacje te są udostępniane za pośrednictwem europejskiego portalu „e-Sprawiedliwość”.

5. Ust. 4 nie stosuje się do wyroków dotyczących statusu lub zdolności prawnej i zdolności do czynności prawnych osób.

Artykuł 23

Zmiana załącznika I

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 24 w celu dokonywania zmian załącznika I, aby aktualizować zawarte w nim formularze lub wprowadzać w nich zmiany techniczne.

Artykuł 24

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 23, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 22 grudnia 2020 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 23, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 23 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 25

Przyjmowanie aktów wykonawczych przez Komisję

1. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające zdecentralizowany system informatyczny, w których określa:
 - a) specyfikacje techniczne określające metody komunikacji elektronicznej na potrzeby zdecentralizowanego systemu informatycznego;
 - b) specyfikacje techniczne protokołów komunikacyjnych;
 - c) cele w zakresie bezpieczeństwa informacji oraz odpowiednie środki techniczne zapewniające minimalne normy bezpieczeństwa przetwarzania i przesyłania informacji w ramach zdecentralizowanego systemu informatycznego;
 - d) minimalne cele związane z dostępnością i ewentualne związane z tym wymogi techniczne dotyczące usług zapewnianych przez zdecentralizowany system informatyczny;
 - e) ustanowienie komitetu sterującego składającego się z przedstawicieli państw członkowskich w celu zapewnienia działania i utrzymania zdecentralizowanego systemu informatycznego z myślą o osiągnięciu celów niniejszego rozporządzenia.
2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przyjmuje się do dnia 23 marca 2022 r. zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 26 ust. 2.

Artykuł 26

Procedura komitetowa

1. Komisję wspiera komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 27

Oprogramowanie wzorcowe

1. Komisja jest odpowiedzialna za utworzenie, utrzymanie i przyszły rozwój oprogramowania wzorcowego, które państwa członkowskie mogą wykorzystywać jako system back-end zamiast krajowego systemu informatycznego. Utworzenie, utrzymanie i przyszły rozwój oprogramowania wzorcowego finansowane są z budżetu ogólnego Unii.
2. Komisja zapewnia, utrzymuje i wspiera bezpłatne wykorzystywanie elementów oprogramowania stanowiących podstawę punktów dostępu.

Artykuł 28

Koszty związane ze zdecentralizowanym systemem informatycznym

1. Każde państwo członkowskie ponosi koszty instalacji, działania i utrzymania swoich punktów dostępu, które łączą krajowe systemy informatyczne w ramach zdecentralizowanego systemu informatycznego.
2. Każde państwo członkowskie ponosi koszty utworzenia i dostosowania swoich krajowych systemów informatycznych, tak aby zapewnić ich interoperacyjność z punktami dostępu, oraz ponosi koszty związane z zarządzaniem tymi systemami, ich działaniem i ich utrzymaniem.
3. Ust. 1 i 2 nie naruszają możliwości ubiegania się przez państwa członkowskie o dotacje na wspieranie działań, o których mowa w tych ustępach, w ramach unijnych programów finansowych.

*Artykuł 29***Stosunek do umów lub porozumień między państwami członkowskimi**

1. W stosunkach między państwami członkowskimi, które są stronami dwu- lub wielostronnych umów lub porozumień zawartych przez państwa członkowskie, w szczególności Konwencji haskiej z dnia 15 listopada 1965 r. o doręczaniu za granicą dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych, niniejsze rozporządzenie ma, w odniesieniu do spraw, do których się stosuje, pierwszeństwo przed innymi postanowieniami zawartymi w tych umowach lub porozumieniach.
2. Niniejsze rozporządzenie nie stanowi przeszkody dla stosowania lub zawierania przez państwa członkowskie umów lub porozumień mających na celu przyspieszenie lub dalsze uproszczenie przekazywania dokumentów, pod warunkiem że te umowy lub porozumienia są zgodne z niniejszym rozporządzeniem.
3. Państwa członkowskie przesyłają Komisji:
 - a) kopie umów lub porozumień, o których mowa w ust. 2, zawartych między państwami członkowskimi oraz projekty takich umów lub porozumień, które zamierzają zawrzeć; oraz
 - b) wypowiedzenie lub zmianę tych umów lub porozumień.

*Artykuł 30***Pomoc prawna**

Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na stosowanie art. 24 Konwencji haskiej z dnia 1 marca 1954 r. dotyczącej procedury cywilnej ani art. 13 Konwencji o ułatwieniu dostępu do wymiaru sprawiedliwości w stosunkach międzynarodowych z dnia 25 października 1980 r. w stosunkach między państwami członkowskimi będącymi stronami tych konwencji.

*Artykuł 31***Ochrona przekazywanych informacji**

1. Przetwarzanie danych osobowych na podstawie niniejszego rozporządzenia, w tym wymiana lub przekazywanie danych osobowych przez właściwe organy, odbywa się zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679.
- Wymiana lub przekazywanie informacji przez właściwe organy na poziomie Unii odbywa się zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1725.
- Dane osobowe, które nie są istotne w kontekście rozpatrywania indywidualnej sprawy, są natychmiast usuwane.
2. Organ lub organy właściwe zgodnie z prawem krajowym uznaje się za administratorów w rozumieniu rozporządzenia (UE) 2016/679 w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych na podstawie niniejszego rozporządzenia.
 3. Niezależnie od ust. 1 i 2 informacje przekazywane na podstawie niniejszego rozporządzenia są wykorzystywane przez jednostkę przyjmującą wyłącznie w celu, w jakim zostały przekazane.
 4. Jednostki przyjmujące zapewniają poufność takich informacji zgodnie ze swoim prawem krajowym.
 5. Ust. 3 i 4 nie mają wpływu na przepisy prawa krajowego przyznające osobom, których dane dotyczą, prawo do informacji na temat sposobu wykorzystywania danych przekazanych na podstawie niniejszego rozporządzenia.
 6. Niniejsze rozporządzenie nie narusza dyrektywy 2002/58/WE.

*Artykuł 32***Przestrzeganie praw podstawowych wynikających z prawa Unii**

W pełni przestrzega się i szanuje, zgodnie z prawem Unii, podstawowe prawa i wolności wszystkich zaangażowanych osób, w szczególności prawa do równego dostępu do wymiaru sprawiedliwości, do niedyskryminacji i do ochrony danych osobowych i prywatności.

*Artykuł 33***Przekazywanie informacji, publikacja i podręcznik**

1. Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje, o których mowa w art. 3, 7, 12, 14, 17, 19, 20 i 22.

Państwa członkowskie informują Komisję o tym, czy ich prawo krajowe wymaga, aby dokument został doręczony w określonym terminie, o czym mowa w art. 12 ust. 5 i art. 13 ust. 2.

2. Państwa członkowskie mogą powiadomić Komisję, że są w stanie korzystać ze zdecentralizowanego systemu informatycznego wcześniej niż jest to wymagane na podstawie niniejszego rozporządzenia. Komisja udostępnia takie informacje drogą elektroniczną, w szczególności za pośrednictwem europejskiego portalu „e-Sprawiedliwość”.

3. Komisja publikuje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* informacje przekazane zgodnie z ust. 1, z wyjątkiem adresów i innych danych kontaktowych jednostek i organów centralnych oraz obszarów geograficznych objętych ich właściwością.

4. Komisja sporządza i regularnie aktualizuje podręcznik zawierający informacje, o których mowa w ust. 1. Komisja udostępnia podręcznik w formie elektronicznej, w szczególności za pośrednictwem Europejskiej Sieci Sądowej w sprawach cywilnych i handlowych oraz na europejskim portalu „e-Sprawiedliwość”.

*Artykuł 34***Monitorowanie**

1. Do dnia 2 lipca 2023 r. Komisja ustanawia szczegółowy program monitorowania wyniku, skutków i oddziaływania niniejszego rozporządzenia.

2. W programie monitorowania wskazuje się działania, które mają zostać podjęte przez Komisję i przez państwa członkowskie w celu monitorowania wyniku, skutków i oddziaływania niniejszego rozporządzenia. Określa się w nim, kiedy dane, o których mowa w ust. 3, mają zostać zebrane po raz pierwszy, co ma nastąpić najpóźniej 2 lipca 2026 r., a następnie w jakich odstępach czasu mają być zbierane te dane.

3. Państwa członkowskie przekazują Komisji następujące dane, o ile są one dostępne, niezbędne do celów monitorowania:

- a) liczba wniosków o doręczenie dokumentów przekazanych zgodnie z art. 8;
- b) liczba wniosków o doręczenie dokumentów wykonanych zgodnie z art. 11;
- c) liczba spraw, w przypadku których wniosek o doręczenie dokumentów został przekazany z wykorzystaniem innych środków niż za pośrednictwem zdecentralizowanego systemu informatycznego zgodnie z art. 5 ust. 4;
- d) liczba otrzymanych poświadczeń o niemożności doręczenia dokumentów;
- e) liczba otrzymanych przez jednostki przekazujące odmów przyjęcia dokumentów ze względów językowych.

4. Oprogramowanie wzorcowe i krajowy system back-end, jeżeli jest wyposażony w taką funkcję, w zaprogramowany sposób zbierają dane, o których mowa w ust. 3 lit. a), b) i d), i regularnie przekazują je Komisji.

*Artykuł 35***Ewaluacja**

1. Nie później niż pięć lat od dnia rozpoczęcia stosowania art. 5, zgodnie z art. 37 ust. 2, Komisja dokonuje ewaluacji niniejszego rozporządzenia i przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie zawierające główne ustalenia, do którego dołącza, w stosownym przypadku, wniosek ustawodawczy.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje niezbędne do przygotowania sprawozdania, o którym mowa w ust. 1.

*Artykuł 36***Uchylenie**

1. Rozporządzenie (WE) nr 1393/2007 traci moc z dniem rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem art. 4 i 6 rozporządzenia (WE) nr 1393/2007, które tracą moc z dniem rozpoczęcia stosowania art. 5, 8 i 10, o którym mowa w art. 37 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.
2. Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji znajdującą się w załączniku III.

*Artykuł 37***Wejście w życie i stosowanie**

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2022 r.

2. Art. 5, 8 i 10 stosuje się od pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie okresu trzech lat od dnia wejścia w życie aktów wykonawczych, o których mowa w art. 25.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 listopada 2020 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący
D. M. SASSOLI

W imieniu Rady
Przewodniczący
M. ROTH

ZAŁĄCZNIK I

FORMULARZ A

WNIOSEK O DORĘCZENIE DOKUMENTÓW

(art. 8 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1784 z dnia 25 listopada 2020 r. dotyczącego doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych („doręczanie dokumentów”) ⁽¹⁾)

Numer referencyjny jednostki przekazującej:

1. JEDNOSTKA PRZEKAZUJĄCA

1.1. Nazwa:

1.2. Adres:

1.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:

1.2.2. Kod pocztowy i miejscowość:

1.2.3. Państwo:

1.3. Tel.

1.4. Faks (*)

1.5. E-mail:

2. JEDNOSTKA PRZYJMUJĄCA

2.1. Nazwa:

2.2. Adres:

2.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:

2.2.2. Kod pocztowy i miejscowość:

2.2.3. Państwo:

2.3. Tel.

2.4. Faks (*)

2.5. E-mail:

3. WNIOSKODAWCA(-Y) ⁽²⁾

3.1. Imię i nazwisko/nazwa:

3.2. Adres:

3.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:

3.2.2. Kod pocztowy i miejscowość:

3.2.3. Państwo:

3.3. Tel. (*)

3.4. Faks (*)

3.5. E-mail (*):

4. ADRESAT

4.1. Imię i nazwisko/nazwa:

4.1.1. Data urodzenia, jeżeli jest znana:

⁽¹⁾ Dz.U. L 405 z 2.12.2020, s. 40.

(*) Punkt nieobowiązkowy.

⁽²⁾ W przypadku więcej niż jednego wnioskodawcy należy zamieścić informacje określone w pkt 3.1–3.5.

4.2. Adres:

4.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:

4.2.2. Kod pocztowy i miejscowość:

4.2.3. Państwo:

4.3. Tel. (*):

4.4. Faks (*):

4.5. E-mail (*):

4.6. Numer ewidencyjny/numer ubezpieczenia społecznego/numer identyfikacyjny podmiotu/lub odpowiednik (*):

4.7. Wszelkie dodatkowe informacje dotyczące adresata (*):

5. SPOSÓB DORĘCZENIA

5.1. Zgodnie z prawem wezwanego państwa członkowskiego 5.2. W następujący szczególny sposób

5.2.1. Jeżeli sposób ten nie jest zgodny z prawem wezwanego państwa członkowskiego, dokument(-y) należy doręczyć zgodnie z prawem tego państwa członkowskiego:

5.2.1.1. tak 5.2.1.2. nie

6. DOKUMENT, KTÓRY MA ZOSTAĆ DORĘCZONY

6.1. Rodzaj dokumentu:

6.1.1. sądowy 6.1.1.1. pozew 6.1.1.2. orzeczenie/wyrok 6.1.1.3. środek odwoławczy

6.1.1.4. inny (proszę określić):

6.1.2. pozasądowy

6.2. Data lub termin, po upływie których doręczenie nie jest już konieczne (*):

..... (dzień) (miesiąc) (rok)

6.3. Język dokumentu:

6.3.1. oryginał BG ES CS DE ET EL EN FR GA HR IT LV LT HU MT
NL PL PT RO SK SL FI SV inny język (proszę określić)6.3.2. tłumaczenie (*) BG ES CS DE ET EL EN FR GA HR IT LV LT HU
MT NL PL PT RO SK SL FI SV inny język (proszę określić)

6.4. Liczba załączników:

7. JĘZYK, W KTÓRYM ADRESAT MA ZOSTAĆ POINFORMOWANY O PRAWIE DO ODMOWY PRZYJĘCIA DOKUMENTU

Do celów art. 12 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/1784 proszę wskazać, w którym z następujących języków – poza językiem wezwanego państwa członkowskiego – ma zostać przekazana ta informacja:

7.1. Język urzędowy lub jeden z języków urzędowych państwa członkowskiego, z którego pochodzi dokument (?): BG
 ES CZ DE ET EL EN FR GA HR IT LV LT HU MT NL PL PT
RO SK SL FI SV 7.2. Język urzędowy innego państwa członkowskiego, który adresat może rozumieć: BG ES CZ DE ET
EL EN FR GA HR IT LV LT HU MT NL PL PT RO SK SL FI SV

(*) Punkt nieobowiązkowy.

(?) Punkt ten dotyczy wyłącznie państw członkowskich, które mają kilka języków urzędowych.

8. EGZEMPLARZ DOKUMENTU DO ZWROTU WRAZ Z POŚWIADCZENIEM DORĘCZENIA (art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2020/1784)

8.1. Tak (w takim przypadku dokument, który ma zostać doręczony, należy przesłać w dwóch egzemplarzach)

8.2. Nie

9. POWODY, DLA KTÓRYCH DOKUMENTU NIE MOŻNA PRZEKAZAĆ ZA POŚREDNICTWEM ZDECENTRALIZOWANEGO SYSTEMU INFORMATYCZNEGO (art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2020/1784) (*)

Przekazanie w postaci elektronicznej nie było możliwe z powodu:

zakłócenia działania zdecentralizowanego systemu informatycznego

wyjątkowych okoliczności

1. Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/1784 należy podejmować wszelkie niezbędne działania, by doręczenia dokumentu dokonano jak najszybciej, nie później jednak niż w terminie miesiąca od jego wpływu. Jeżeli dokonanie doręczenia dokumentu w terminie miesiąca od jego wpływu nie było możliwe, należy o tym powiadomić jednostkę przekazującą, zaznaczając ten fakt w punkcie 2 poświadczenia doręczenia lub poświadczenia o niemożności doręczenia dokumentu.

2. W przypadku gdy wniosek o doręczenie nie może zostać zrealizowany na podstawie przekazanych informacji lub dokumentów, należy, zgodnie z art. 10 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/1784, skontaktować się przy użyciu formularza E zawartego w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2020/1784 z jednostką przekazującą w celu uzyskania brakujących informacji lub dokumentów.

Sporządzono w:

Data:

Podpis lub pieczęć albo podpis elektroniczny lub pieczęć elektroniczna:

(*) Punkt ten ma zastosowanie dopiero od dnia rozpoczęcia stosowania zdecentralizowanego systemu informatycznego zgodnie z art. 37 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/1784.

FORMULARZ B ⁽¹⁾

WNIOSEK O USTALENIE ADRESU OSOBY, KTÓREJ MA ZOSTAĆ DORECZONY DOKUMENT

(art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1784 z dnia 25 listopada 2020 r. dotyczącego doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych („doręczanie dokumentów”) ⁽²⁾ ⁽³⁾

Numer referencyjny jednostki przekazującej:

1. JEDNOSTKA PRZEKAZUJĄCA

- 1.1. Nazwa:
- 1.2. Adres:
 - 1.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:
 - 1.2.2. Kod pocztowy i miejscowość:
 - 1.2.3. Państwo:
- 1.3. Tel. (*)
- 1.4. Faks (*)
- 1.5. E-mail:

2. ORGAN, DO KTÓREGO KIEROWANY JEST WNIOSEK

- 2.1. Nazwa:
- 2.2. Adres:
 - 2.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:
 - 2.2.2. Kod pocztowy i miejscowość:
 - 2.2.3. Państwo:
- 2.3. Tel. (*)
- 2.4. Faks (*)
- 2.5. E-mail:

3. ADRESAT

- 3.1. Imię i nazwisko/nazwa:
- 3.2. Ostatni znany adres:
 - 3.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:
 - 3.2.2. Kod pocztowy i miejscowość:
 - 3.2.3. Państwo:
- 3.3. Znane dane osobowe adresata (jeżeli jest osobą fizyczną), jeżeli są dostępne:
 - 3.3.1. Nazwisko rodowe:
 - 3.3.2. Inne znane nazwiska:
 - 3.3.3. Data i miejsce urodzenia:
 - 3.3.4. Numer ewidencyjny/numer ubezpieczenia społecznego/lub odpowiednik:

⁽¹⁾ Stosowanie tego formularza nie jest obowiązkowe.

⁽²⁾ Dz.U. L 405 z 2.12.2020, s. 40.

⁽³⁾ Formularz ten ma zastosowanie wyłącznie do państw członkowskich, które zapewniają pomoc zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2020/1784.

(*) Punkt nieobowiązkowy.

- 3.3.5. Nazwisko rodowe matki lub ojca:
- 3.3.6. Dodatkowe informacje:
- 3.4. Znane dane dotyczące adresata (jeżeli jest osobą prawną), jeżeli są dostępne:
 - 3.4.1. Numer rejestrowy lub odpowiednik:
 - 3.4.2. Imiona i nazwiska członków zarządu/przedstawiciela:
- 3.5. Tel. (*):
- 3.6. Faks (*):
- 3.7. E-mail (*):
- 3.8. Dodatkowe informacje, jeżeli są dostępne:

Sporządzono w:

Data:

Podpis lub pieczęć albo podpis elektroniczny lub pieczęć elektroniczna:

(*) Punkt nieobowiązkowy.

FORMULARZ C ⁽¹⁾

ODPOWIEDŹ NA WNIOSEK O USTALENIE ADRESU OSOBY, KTÓREJ MA ZOSTAĆ DORECZONY DOKUMENT

(art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1784 z dnia 25 listopada 2020 r. dotyczącego doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych) („doręczanie dokumentów”) ⁽²⁾ ⁽³⁾

Numer referencyjny organu, do którego kierowany jest wniosek:

Numer referencyjny jednostki przekazującej:

1. ADRESAT

1.1. Imię i nazwisko/nazwa:

1.2. Znany adres:

1.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:

1.2.2. Kod pocztowy i miejscowość:

1.2.3. Państwo:

1.3. Nie udało się ustalić adresu

1.4. Dodatkowe informacje:

Sporządzono w:

Data:

Podpis lub pieczęć albo podpis elektroniczny lub pieczęć elektroniczna:

⁽¹⁾ Stosowanie tego formularza nie jest obowiązkowe.

⁽²⁾ Dz.U. L 405 z 2.12.2020, s. 40.

⁽³⁾ Formularz ten ma zastosowanie wyłącznie do państw członkowskich, które zapewniają pomoc zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2020/1784.

FORMULARZ D

POTWIERDZENIE ODBIORU

(art. 10 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1784 z dnia 25 listopada 2020 r. dotyczącego doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych („doręczanie dokumentów”) ⁽¹⁾)

Niniejsze potwierdzenie odbioru powinno zostać przesłane za pośrednictwem zdecentralizowanego systemu informatycznego lub w inny sposób jak najszybciej po wpływie dokumentu, nie później jednak niż w terminie siedmiu dni od jego wpływu ⁽²⁾.

Numer referencyjny jednostki przekazującej:

Numer referencyjny jednostki przyjmującej:

Adresat:

1. DATA ODBIORU:

Sporządzono w:

Data:

Podpis lub pieczęć albo podpis elektroniczny lub pieczęć elektroniczna:

⁽¹⁾ Dz.U. L 405 z 2.12.2020, s. 40.

⁽²⁾ Obowiązek przesłania potwierdzenia za pośrednictwem zdecentralizowanego systemu informatycznego ma zastosowanie dopiero od dnia rozpoczęcia stosowania zdecentralizowanego systemu informatycznego zgodnie z art. 37 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/1784.

FORMULARZ E

WNIOSEK O INFORMACJE LUB DOKUMENTY UZUPEŁNIAJĄCE W CELU DORECZENIA DOKUMENTÓW

(art. 10 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1784 z dnia 25 listopada 2020 r. dotyczącego doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych („doręczanie dokumentów”) ⁽¹⁾)

Numer referencyjny jednostki przekazującej:

Numer referencyjny jednostki przyjmującej:

Adresat:

1. Wniosek będzie mógł zostać wykonany dopiero wtedy, gdy zostaną dostarczone następujące informacje uzupełniające:
 - 1.1. Imię i nazwisko/nazwa adresata (*):
 - 1.2. Data urodzenia (*):
 - 1.3. Numer ewidencyjny/numer ubezpieczenia społecznego/numer identyfikacyjny podmiotu/lub odpowiednik (*):
 - 1.4. Inne (proszę określić):
2. Wniosek będzie mógł zostać wykonany dopiero wtedy, gdy zostaną dostarczone następujące dokumenty:
 - 2.1. Dokumenty, które mają zostać doręczone (*):
 - 2.2. Dowód zapłaty (*):
 - 2.3. Inne (proszę określić):

Sporządzono w:

Data:

Podpis lub pieczęć albo podpis elektroniczny lub pieczęć elektroniczna:

⁽¹⁾ Dz.U. L 405 z 2.12.2020, s. 40.

(*) Punkt nieobowiązkowy.

FORMULARZ F

ZAWIADOMIENIE O ZWROCIE WNIOSKU I DOKUMENTU

(art. 10 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1784 z dnia 25 listopada 2020 r. dotyczącego doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych („doręczanie dokumentów”) ⁽¹⁾)

Wniosek i dokument należy zwrócić za potwierdzeniem odbioru.

Numer referencyjny jednostki przekazującej:

Numer referencyjny jednostki przyjmującej:

Adresat:

1. POWÓD ZWROTU:

1.1. Wniosek w sposób oczywisty nie wchodzi w zakres stosowania rozporządzenia:

1.1.1. adres nieznany

1.1.2. sprawa nie jest sprawą cywilną ani handlową

1.1.3. wniosek nie dotyczy doręczenia dokumentu z jednego państwa członkowskiego do drugiego państwa członkowskiego

1.1.4. inne (proszę określić):

1.2. Doręczenie jest niemożliwe, ponieważ nie spełniono warunków formalnych:

1.2.1. dokument jest nieczytelny

1.2.2. formularza nie wypełniono we właściwym języku

1.2.3. inne (proszę określić):

1.3. Sposób doręczenia nie jest zgodny z prawem wezwanego państwa członkowskiego (art. 11 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2020/1784)

Sporządzono w:

Data:

Podpis lub pieczęć albo podpis elektroniczny lub pieczęć elektroniczna:

⁽¹⁾ Dz.U. L 405 z 2.12.2020, s. 40.

FORMULARZ G

ZAWIADOMIENIE O PRZEKAZANIU WNIOSKU I DOKUMENTU WŁAŚCIWEJ JEDNOSTCE PRZYJMUJĄCEJ

(art. 10 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1784 z dnia 25 listopada 2020 r. dotyczącego doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych („doręczanie dokumentów”) ⁽¹⁾)

Wniosek i dokument zostały przekazane następującej jednostce przyjmującej, która ma właściwość miejscową do jego doręczenia:

Numer referencyjny jednostki przekazującej:

Numer referencyjny jednostki przyjmującej:

Adresat:

1. WŁAŚCIWA JEDNOSTKA PRZYJMUJĄCA

1.1. Nazwa:

1.2. Adres:

1.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:

1.2.2. Kod pocztowy i miejscowość:

1.2.3. Państwo:

1.3. Tel.

1.4. Faks (*)

1.5. E-mail:

Sporządzono w:

Data:

Podpis lub pieczęć albo podpis elektroniczny lub pieczęć elektroniczna:

⁽¹⁾ Dz.U. L 405 z 2.12.2020, s. 40.

(*) Punkt nieobowiązkowy.

FORMULARZ H

POTWIERDZENIE ODBIORU PRZESYŁANE JEDNOSTCE PRZEKAZUJĄCEJ PRZEZ WŁAŚCIWĄ JEDNOSTKĘ PRZYJMUJĄCĄ, KTÓRA JEST WŁAŚCIWA MIEJSCOWO

(art. 10 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1784 z dnia 25 listopada 2020 r. dotyczącego doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych („doręczanie dokumentów”) ⁽¹⁾)

Niniejsze potwierdzenie odbioru powinno zostać przesłane za pośrednictwem zdecentralizowanego systemu informatycznego lub w inny sposób jak najszybciej po wpływie dokumentu, nie później jednak niż w terminie siedmiu dni od jego wpływu ⁽²⁾.

Numer referencyjny jednostki przekazującej:

Numer referencyjny jednostki przyjmującej:

Adresat:

DATA ODBIORU:

Sporządzono w:

Data:

Podpis lub pieczęć albo podpis elektroniczny lub pieczęć elektroniczna:

⁽¹⁾ Dz.U. L 405 z 2.12.2020, s. 40.

⁽²⁾ Obowiązek przesyłania potwierdzenia za pośrednictwem zdecentralizowanego systemu informatycznego ma zastosowanie dopiero od dnia rozpoczęcia stosowania zdecentralizowanego systemu informatycznego zgodnie z art. 37 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/1784.

FORMULARZ I ⁽¹⁾

WNIOSEK O UDZIELENIE INFORMACJI NA TEMAT DORĘCZENIA LUB NIEMOŻNOŚCI DORĘCZENIA DOKUMENTÓW

(art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1784 z dnia 25 listopada 2020 r. dotyczącego doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych („doręczanie dokumentów”) ⁽²⁾)

Doręczenia dokonuje się jak najszybciej. Jeżeli dokonanie doręczenia nie było możliwe w terminie miesiąca od wpływu dokumentu, jednostka przyjmująca informuje o tym jednostkę przekazującą.

Numer referencyjny jednostki przekazującej:

Numer referencyjny jednostki przyjmującej (jeżeli jest dostępny):

1. WNIOSEK ZOSTAŁ WYŚLANY, ALE NIE OTRZYMANO INFORMACJI NA TEMAT DORĘCZENIA LUB NIEMOŻNOŚCI DORĘCZENIA

1.1. Wysłanie wniosku

data

1.2. Otrzymano potwierdzenie odbioru

data

1.3. Otrzymano dodatkowe informacje

2. JEDNOSTKA PRZEKAZUJĄCA

2.1. Nazwa:

Punkty 2.2–2.6 są nieobowiązkowe, jeżeli załączono kopię wniosku o doręczenie dokumentów:

2.2. Adres:

2.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:

2.2.2. Kod pocztowy i miejscowość:

2.3. Państwo:

2.4. Tel.

2.5. Faks (*)

2.6. E-mail:

3. JEDNOSTKA PRZYJMUJĄCA

3.1. Nazwa:

Poniższe punkty są nieobowiązkowe, jeżeli załączono kopię wniosku o doręczenie dokumentów:

3.2. Adres:

3.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:

3.2.2. Kod pocztowy i miejscowość:

3.3. Państwo:

3.4. Tel.

3.5. Faks (*)

3.6. E-mail:

⁽¹⁾ Stosowanie tego formularza nie jest obowiązkowe.

⁽²⁾ Dz.U. L 405 z 2.12.2020, s. 40.

(*) Punkt nieobowiązkowy.

4. ADRESAT

4.1. Imię i nazwisko/nazwa:

4.1.1. Data urodzenia, jeżeli jest znana:

Poniższe punkty są nieobowiązkowe, jeżeli załączono kopię wniosku o doręczenie dokumentów:

4.2. Adres:

4.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:

4.2.2. Kod pocztowy i miejscowość:

4.2.3. Państwo:

4.3. Tel. (*):

4.4. Faks (*):

4.5. E-mail (*):

4.6. Numer ewidencyjny/numer ubezpieczenia społecznego/numer identyfikacyjny podmiotu/lub odpowiednik (*):

4.7. Wszelkie dodatkowe informacje dotyczące adresata (*):

Sporządzono w:

Data:

Podpis lub pieczęć albo podpis elektroniczny lub pieczęć elektroniczna:

(*): Punkt nieobowiązkowy.

FORMULARZ J ⁽¹⁾

ODPOWIEDŹ NA WNIOSEK O UDZIELENIE INFORMACJI NA TEMAT DORĘCZENIA LUB NIEMOŻNOŚCI DORĘCZENIA DOKUMENTÓW

(art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1784 z dnia 25 listopada 2020 r. dotyczącego doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych („doręczanie dokumentów”) ⁽²⁾)

Numer referencyjny organu, do którego kierowany jest wniosek:

Numer referencyjny jednostki przekazującej:

Adresat:

1. INFORMACJE NA TEMAT STATUSU DORĘCZENIA DOKUMENTU

1.1. Wniosku nie otrzymano

1.2. Wniosek nie może zostać wykonany w terminie miesiąca od wpływu z następujących powodów:

1.2.1. Ustalany jest aktualny adres adresata

1.2.2. Doręczanie w toku – dokumenty zostały wysłane do adresata, ale nie potwierdzono jeszcze ich dostarczenia

1.2.3. Doręczanie w toku – dokumenty zostały wysłane do adresata, ale nie upłynął jeszcze termin odmowy przyjęcia

1.2.4. Nie wyczerpano jeszcze wszystkich możliwości doręczenia

1.2.5. Dokonano już doręczenia, zob. kopia załączonego poświadczenia

1.2.6. Na wniosek odpowiedziano w dniu (data). Odpowiedź w załączniku

1.2.7. Wniosek o informacje lub dokumenty uzupełniające nie został jeszcze rozpatrzony

1.2.8. Inne powody

1.3. Zakłada się, że wniosek zostanie wykonany do dnia

Sporządzono w:

Data:

Podpis lub pieczęć albo podpis elektroniczny lub pieczęć elektroniczna:

⁽¹⁾ Stosowanie tego formularza nie jest obowiązkowe.

⁽²⁾ Dz.U. L 405 z 2.12.2020, s. 40.

FORMULARZ K

POŚWIADCZENIE DORĘCZENIA DOKUMENTÓW LUB POŚWIADCZENIE O NIEMOŻNOŚCI DORĘCZENIA DOKUMENTÓW

(art. 11 ust. 2, art. 12 ust. 4 i art. 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1784 z dnia 25 listopada 2020 r. dotyczącego doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych („doręczanie dokumentów”) ⁽¹⁾)

Doręczenia dokonuje się jak najszybciej. Jeżeli dokonanie doręczenia nie było możliwe w terminie miesiąca od wpływu dokumentu, jednostka przyjmująca informuje o tym jednostkę przekazującą (art. 11 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/1784).

Numer referencyjny jednostki przekazującej:

Numer referencyjny jednostki przyjmującej:

Adresat:

1. DOKONANIE DORĘCZENIA (art. 14)

1.1. Data i adres doręczenia:

1.2. Dokument został:

1.2.1. doręczony zgodnie z prawem wezwanego państwa członkowskiego, a mianowicie:

1.2.1.1. przekazany

1.2.1.1.1. adresatowi do rąk własnych

1.2.1.1.2. innej osobie

1.2.1.1.2.1. imię i nazwisko:

1.2.1.1.2.2. adres:

1.2.1.1.2.2.1. ulica i numer/skrytka pocztowa:

1.2.1.1.2.2.2. kod pocztowy i miejscowość:

1.2.1.1.2.2.3. państwo:

1.2.1.1.2.3. charakter związku z adresatem:

członek rodziny pracownik inny

1.2.1.1.3. na adres adresata

1.2.1.1.4. na inny adres (proszę określić) ⁽²⁾

1.2.1.2. doręczony drogą pocztową

1.2.1.2.1. bez potwierdzenia odbioru

1.2.1.2.2. z załączonym potwierdzeniem odbioru

1.2.1.2.2.1. podpisanym przez adresata

1.2.1.2.2.2. podpisanym przez inną osobę

1.2.1.2.2.2.1. imię i nazwisko:

1.2.1.2.2.2.2. adres:

1.2.1.2.2.2.2.1. ulica i numer/skrytka pocztowa:

1.2.1.2.2.2.2.2. kod pocztowy i miejscowość:

1.2.1.2.2.2.2.3. państwo:

⁽¹⁾ Dz.U. L 405 z 2.12.2020, s. 40.

⁽²⁾ Adres ustalony przez jednostkę przyjmującą zgodnie z art. 7 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) 2020/1784.

- 1.2.1.2.2.3. charakter związku z adresatem:
członek rodziny pracownik inny
- 1.2.1.3. doręczony elektronicznie (proszę opisać, w jaki sposób):
- 1.2.1.4. inny sposób doręczenia (proszę opisać, w jaki sposób):
- 1.2.2. doręczony w następujący szczególny sposób (proszę opisać, w jaki sposób):
- 1.3. Adresat dokumentu został poinformowany, zgodnie z art. 12 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/1784, na piśmie, że może odmówić przyjęcia dokumentu, jeżeli nie został on sporządzony w języku, który adresat rozumie, ani w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych miejsca doręczenia lub jeżeli nie dołączono do niego tłumaczenia na taki język.
2. INFORMACJA ZGODNIE Z ART. 11 UST. 2 rozporządzenia (UE) 2020/1784
Nie było możliwe dokonanie doręczenia dokumentu w terminie miesiąca od jego wpływu
3. ODMOWA PRZYJĘCIA DOKUMENTU (art. 12 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2020/1784)
- 3.1. Adresat odmówił przyjęcia dokumentu ze względu na język dokumentu
- 3.1.1. Data próby doręczenia:
- 3.1.2. Data odmowy, jeżeli jest znana:
- 3.2. Dokument jest załączony do niniejszego poświadczenia.
- 3.2.1. Tak
- 3.2.2. Nie
4. POWÓD NIEMOŻNOŚCI DORĘCZENIA DOKUMENTU
- 4.1. Adres nieznanym
- 4.1.1. Podjęto działania w celu ustalenia adresu (?) tak nie
- 4.2. Nie można zlokalizować adresata
- 4.3. Dokumentu nie można było doręczyć przed datą lub w terminie, które wskazano w pkt 6.2. wniosku o doręczenie dokumentów (formularz A)
- 4.4. Inne (proszę określić)
- 4.5. Dokument jest załączony do niniejszego poświadczenia tak nie

Sporządzono w:

Data:

Podpis lub pieczęć albo podpis elektroniczny lub pieczęć elektroniczna:

(³) Punkt ten dotyczy wyłącznie tych państw członkowskich, które zapewniają pomoc zgodnie z art. 7 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) 2020/1784.

FORMULARZ L

INFORMACJA DLA ADRESATA O PRAWIE ODMOWY PRZYJĘCIA DOKUMENTU

(art. 12 ust. 2 i 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1784 z dnia 25 listopada 2020 r. dotyczącego doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych („doręczanie dokumentów”) ⁽¹⁾)

Adresat:

I. INFORMACJA DLA ADRESATA

Załączony dokument jest doręczany zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2020/1784.

Adresat może odmówić przyjęcia załączonego dokumentu, jeżeli nie został on sporządzony w języku, który rozumie, ani w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych miejsca doręczenia lub jeżeli nie dołączono do niego tłumaczenia na taki język.

Jeżeli adresat chce skorzystać z tego prawa, musi odmówić przyjęcia dokumentu w momencie jego doręczenia bezpośrednio w obecności osoby doręczającej dokument albo w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia wypełnić i zwrócić na niżej wskazany adres niniejszy formularz lub pisemne oświadczenie o odmowie przyjęcia załączonego dokumentu ze względu na język, w którym został dostarczony.

Uwaga: jeżeli adresat odmówi przyjęcia załączonego dokumentu, ale sąd lub organ, przed którym toczy się postępowanie, w toku którego powstała potrzeba doręczenia dokumentu, zdecyduje następnie, że odmowa nie była zasadna, ten sąd lub organ mogą zastosować skutki prawne przewidziane w prawie państwa członkowskiego forum w związku z niezasadną odmową przyjęcia dokumentu, takie jak uznanie doręczenia za skuteczne.

II. ADRES, NA KTÓRY NALEŻY ZWRÓCIĆ FORMULARZ ⁽²⁾:

1. Nazwa:
2. Adres:
 - 2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:
 - 2.2. Kod pocztowy i miejscowość:
 - 2.3. Państwo:
3. Numer referencyjny:
4. Tel.
5. Faks (*)
6. E-mail:

III. OŚWIADCZENIE ADRESATA ⁽³⁾:

Niniejszym odmawiam przyjęcia dokumentu, ponieważ nie został on sporządzony w języku, który rozumiem, ani w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych miejsca doręczenia, ani nie dołączono do niego tłumaczenia na taki język.

Rozumiem następujący(-e) język(i):

bułgarski	☐	litewski	☐
hiszpański	☐	węgierski	☐
czeski	☐	maltański	☐
niemiecki	☐	niderlandzki	☐
estoński	☐	polski	☐
grecki	☐	portugalski	☐

⁽¹⁾ Dz.U. L 405 z 2.12.2020, s. 40.

⁽²⁾ Wypełnia organ dokonujący doręczenia.

^(*) Punkt nieobowiązkowy.

⁽³⁾ Wypełnia i podpisuje adresat.

angielski	☐	rumuński	☐
francuski	☐	słowacki	☐
irlandzki	☐	słoweński	☐
chorwacki	☐	fiński	☐
włoski	☐	szwedzki	☐
łotewski	☐		

inny (proszę określić):

Sporządzono w:

Data:

Podpis lub pieczęć albo podpis elektroniczny lub pieczęć elektroniczna:

ZAŁĄCZNIK II

Uchylone rozporządzenie i wykaz jego kolejnych zmian

<p>Rozporządzenie (WE) nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczące doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych („doręczanie dokumentów”) oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000 (Dz.U. L 324 z 10.12.2007, s. 79).</p>	
<p>Rozporządzenie Rady (UE) nr 517/2013 z dnia 13 maja 2013 r. dostosowujące niektóre rozporządzenia i decyzje w takich dziedzinach, jak swobodny przepływ towarów, swobodny przepływ osób, prawo spółek, polityka konkurencji, rolnictwo, bezpieczeństwo żywności, polityka weterynaryjna i fitosanitarna, polityka transportowa, energia, podatki, statystyka, sieci transeuropejskie, wymiar sprawiedliwości i prawa podstawowe, sprawiedliwość, wolność i bezpieczeństwo, środowisko, unia celna, stosunki zewnętrzne, polityka zagraniczna, bezpieczeństwa i obrony oraz instytucje w tej dziedzinie, w związku z przystąpieniem Republiki Chorwacji (Dz.U. L 158 z 10.6.2013, s. 1).</p>	<p>Wyłącznie zmiany załączników I i II do rozporządzenia (WE) nr 1393/2007</p>

ZAŁĄCZNIK III

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (WE) nr 1393/2007	Niniejsze rozporządzenie
art. 1 ust. 1	art. 1 ust. 1
art. 1 ust. 2	art. 1 ust. 2
art. 1 ust. 3	–
–	art. 1 ust. 3
–	art. 2
art. 2	art. 3
art. 3	art. 4
–	art. 5 ust. 2, 3 i 4
–	art. 6
–	art. 7
art. 4 ust. 1	art. 8 ust. 1
art. 4 ust. 2	art. 5 ust. 1
art. 4 ust. 3	art. 8 ust. 2
art. 4 ust. 4	art. 8 ust. 3
art. 4 ust. 5	art. 8 ust. 4
art. 5	art. 9
art. 6	art. 10
art. 7	art. 11
art. 8 ust. 1	art. 12 ust. 1, 2 i 3
art. 8 ust. 2	art. 12 ust. 4
art. 8 ust. 3	art. 12 ust. 5
art. 8 ust. 4	art. 12 ust. 6
art. 8 ust. 5	art. 12 ust. 7
art. 9	art. 13
art. 10	art. 14
art. 11	art. 15
art. 12	art. 16
art. 13	art. 17
art. 14	art. 18
–	art. 19
art. 15	art. 20 ust. 1
–	art. 20 ust. 2
art. 16	art. 21
art. 17	art. 23
–	art. 24

Rozporządzenie (WE) nr 1393/2007	Niniejsze rozporządzenie
–	art. 25
art. 18	art. 26
–	art. 27
–	art. 28
art. 19	art. 22
art. 20	art. 29
art. 21	art. 30
–	art. 31 ust. 1
–	art. 31 ust. 2
art. 22 ust. 1	art. 31 ust. 3
art. 22 ust. 2	art. 31 ust. 4
art. 22 ust. 3	art. 31 ust. 5
art. 22 ust. 4	art. 31 ust. 6
–	art. 32
art. 23 ust. 1	art. 33 ust. 1
–	art. 33 ust. 2
art. 23 ust. 2	art. 33 ust. 3
art. 23 ust. 3	art. 33 ust. 4
–	art. 34
art. 24	art. 35 ust. 1
–	art. 35 ust. 2
art. 25	art. 36
art. 26	art. 37
załącznik I	załącznik I
załącznik II	załącznik I
–	załącznik II
załącznik III	załącznik III

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2033 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych oraz zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 575/2013, (UE) nr 600/2014 i (UE) nr 806/2014

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 314 z dnia 5 grudnia 2019 r.)

1. Strona 46, art. 57 ust. 2:

zamiast: „2. Do dnia 26 czerwca 2026 r. lub do dnia rozpoczęcia stosowania wobec instytucji kredytowych alternatywnej metody standardowej określonej w części trzeciej tytuł IV rozdział 1a (...)”,

powinno być: „2. Do dnia 26 czerwca 2026 r. lub do dnia rozpoczęcia stosowania wobec instytucji kredytowych dla celów wymogu w zakresie funduszy własnych alternatywnej metody standardowej określonej w części trzeciej tytuł IV rozdział 1a (...)”.

2. Strona 52, art. 62 (zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013), pkt 10 lit. a):

zamiast: „a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

»(...)

(i) (...)

— sumie wymogu określonego w art. 92 ust. 1 lit. a) niniejszego rozporządzenia, wymogów, o których mowa w art. 458 i 459 niniejszego rozporządzenia, szczególnych wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE, wymogu połączonego bufora zdefiniowanego w art. 128 pkt 6 tej dyrektywy oraz wymogów, o których mowa w art. 500 niniejszego rozporządzenia, oraz wszelkich dodatkowych lokalnych regulacji nadzorczych w państwach trzecich, o ile te wymogi ma spełniać kapitał podstawowy Tier I, (...)

(ii) wartość skonsolidowanego kapitału podstawowego Tier I, która dotyczy tej jednostki zależnej i która na zasadzie skonsolidowanej musi odpowiadać sumie wymogu określonego w art. 92 ust. 1 lit. a) niniejszego rozporządzenia, wymogów, o których mowa w art. 458 i 459 niniejszego rozporządzenia, szczególnych wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE, wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 128 pkt 6 tej dyrektywy, wymogów, o których mowa w art. 500 niniejszego rozporządzenia, oraz wszelkich dodatkowych lokalnych regulacji nadzorczych w państwach trzecich, o ile te wymogi ma spełniać kapitał podstawowy Tier I;

b) udziały mniejszości danej jednostki zależnej wyrażone jako odsetek wszystkich instrumentów w kapitale podstawowym Tier I tego przedsiębiorstwa oraz powiązanych azio emisyjnych, zysków zatrzymanych i pozostałych kapitałów rezerwowych.«;”,

powinno być: „a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

»(...)

(i) (...)

— sumie wymogu określonego w art. 92 ust. 1 lit. a) niniejszego rozporządzenia, wymogów, o których mowa w art. 458 i 459 niniejszego rozporządzenia, szczególnych wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE, wymogu połączonego bufora zdefiniowanego w art. 128 pkt 6 tej dyrektywy oraz wszelkich dodatkowych lokalnych regulacji nadzorczych w państwach trzecich, o ile te wymogi ma spełniać kapitał podstawowy Tier I, (...)

- (ii) wartość skonsolidowanego kapitału podstawowego Tier I, która dotyczy tej jednostki zależnej i która na zasadzie skonsolidowanej musi odpowiadać sumie wymogu określonego w art. 92 ust. 1 lit. a) niniejszego rozporządzenia, wymogów, o których mowa w art. 458 i 459 niniejszego rozporządzenia, szczególnych wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE, wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 128 pkt 6 tej dyrektywy oraz wszelkich dodatkowych lokalnych regulacji nadzorczych w państwach trzecich, o ile te wymogi ma spełniać kapitał podstawowy Tier I;
- b) udziały mniejszości danej jednostki zależnej wyrażone jako odsetek wszystkich pozycji kapitału podstawowego Tier I tego przedsiębiorstwa.«;”.

3. Strona 53, art. 62 (zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013), pkt 11 lit. a):

zamiast:

„a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

»(...)

(i) (...)

— sumie wymogu określonego w art. 92 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia, wymogów, o których mowa w art. 458 i 459 niniejszego rozporządzenia, szczególnych wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE, wymogu połączonego bufora zdefiniowanego w art. 128 pkt 6 tej dyrektywy, wymogów, o których mowa w art. 500 niniejszego rozporządzenia, oraz wszelkich dodatkowych lokalnych regulacji nadzorczych w państwach trzecich, o ile te wymogi ma spełniać kapitał Tier I, (...)

(ii) wartość skonsolidowanego kapitału Tier I, która dotyczy danej jednostki zależnej i która na zasadzie skonsolidowanej musi odpowiadać sumie wymogu określonego w art. 92 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia, wymogów, o których mowa w art. 458 i 459, szczególnych wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE, wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 128 pkt 6 tej dyrektywy, wymogów, o których mowa w art. 500 niniejszego rozporządzenia, oraz wszelkich dodatkowych lokalnych regulacji nadzorczych w państwach trzecich, o ile te wymogi ma spełniać kapitał Tier I;

b) kwalifikujący się kapitał Tier I danej jednostki zależnej wyrażony jako odsetek wszystkich instrumentów w Tier I danego przedsiębiorstwa oraz powiązanych ażio emisyjnych, zysków zatrzymanych i pozostałych kapitałów rezerwowych.«;”.

powinno być:

„a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

»(...)

(i) (...)

— sumie wymogu określonego w art. 92 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia, wymogów, o których mowa w art. 458 i 459 niniejszego rozporządzenia, szczególnych wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE, wymogu połączonego bufora zdefiniowanego w art. 128 pkt 6 tej dyrektywy oraz wszelkich dodatkowych lokalnych regulacji nadzorczych w państwach trzecich, o ile te wymogi ma spełniać kapitał Tier I, (...)

(ii) wartość skonsolidowanego kapitału Tier I, która dotyczy danej jednostki zależnej i która na zasadzie skonsolidowanej musi odpowiadać sumie wymogu określonego w art. 92 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia, wymogów, o których mowa w art. 458 i 459, szczególnych wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE, wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 128 pkt 6 tej dyrektywy oraz wszelkich dodatkowych lokalnych regulacji nadzorczych w państwach trzecich, o ile te wymogi ma spełniać kapitał Tier I;

- b) kwalifikujący się kapitał Tier I danej jednostki zależnej wyrażony jako odsetek wszystkich pozycji kapitału podstawowego Tier I i pozycji dodatkowych w Tier I tego przedsiębiorstwa.«;».

4. Strona 53, art. 62 (zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013), pkt 12 lit. a):

zamiast:

„a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

»(...)

(i) (...)

— sumie wymogu określonego w art. 92 ust. 1 lit. c) niniejszego rozporządzenia, wymogów, o których mowa w art. 458 i 459 niniejszego rozporządzenia, szczególnych wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE, wymogu połączonego bufora zdefiniowanego w art. 128 pkt 6 tej dyrektywy, wymogów, o których mowa w art. 500 niniejszego rozporządzenia, oraz wszelkich dodatkowych lokalnych regulacji nadzorczych w państwach trzecich, (...)

(ii) wartość funduszy własnych, która dotyczy danej jednostki zależnej i która na zasadzie skonsolidowanej musi odpowiadać sumie wymogu określonego w art. 92 ust. 1 lit. c) niniejszego rozporządzenia, wymogów, o których mowa w art. 458 i 459 niniejszego rozporządzenia, szczególnych wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE, wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 128 pkt 6 tej dyrektywy, wymogów, o których mowa w art. 500 niniejszego rozporządzenia, oraz wszelkich dodatkowych lokalnych regulacji nadzorczych w państwach trzecich;

- b) kwalifikujące się fundusze własne danego przedsiębiorstwa wyrażone jako odsetek wszystkich instrumentów funduszy własnych danej jednostki zależnej, które uwzględnia się w pozycjach kapitału podstawowego Tier I, w pozycjach dodatkowych w Tier I i w pozycjach w Tier II oraz powiązanych azio emisyjnych, zysków zatrzymanych i pozostałych kapitałów rezerwowych.«;».

powinno być:

„a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

»(...)

(i) (...)

— sumie wymogu określonego w art. 92 ust. 1 lit. c) niniejszego rozporządzenia, wymogów, o których mowa w art. 458 i 459 niniejszego rozporządzenia, szczególnych wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE, wymogu połączonego bufora zdefiniowanego w art. 128 pkt 6 tej dyrektywy oraz wszelkich dodatkowych lokalnych regulacji nadzorczych w państwach trzecich, (...)

(ii) wartość funduszy własnych, która dotyczy danej jednostki zależnej i która na zasadzie skonsolidowanej musi odpowiadać sumie wymogu określonego w art. 92 ust. 1 lit. c) niniejszego rozporządzenia, wymogów, o których mowa w art. 458 i 459 niniejszego rozporządzenia, szczególnych wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE, wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 128 pkt 6 tej dyrektywy oraz wszelkich dodatkowych lokalnych regulacji nadzorczych w państwach trzecich;

- b) kwalifikujące się fundusze własne danego przedsiębiorstwa wyrażone jako odsetek sumy wszystkich pozycji kapitału podstawowego Tier I, pozycji dodatkowych w Tier I i w Tier II tego przedsiębiorstwa, z wyłączeniem kwot, o których mowa w art. 62 lit. c) i d).«;».

5. Strona 55, art. 62 (zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013), pkt 25:

zamiast: „25) art. 395 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
»1. (...) wobec wszystkich powiązanych klientów niebędących instytucjami, po uwzględnieniu skutku ograniczenia ryzyka kredytowego zgodnie z art. 399–403, nie przekracza 25 % wartości kapitału Tier I danej instytucji.«;”

powinno być: „25) art. 395 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:
»1. (...) wobec wszystkich powiązanych klientów niebędących instytucjami lub firmami inwestycyjnymi, po uwzględnieniu skutku ograniczenia ryzyka kredytowego zgodnie z art. 399–403, nie przekracza 25 % wartości kapitału Tier I danej instytucji.«;”

6. Strona 56, art. 62 (zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013), pkt 33:

zamiast: „33) art. 498 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:
»(...) i do których to firm na dzień 31 grudnia 2006 r. nie miała zastosowania dyrektywa 2004/39/WE.«;”

powinno być: „33) art. 498 otrzymuje brzmienie:

»Artykuł 498

Wyłączenia w odniesieniu do podmiotów prowadzących handel towarami

Do dnia 26 czerwca 2021 r. (...) i do których to firm na dzień 31 grudnia 2006 r. nie miała zastosowania dyrektywa 2004/39/WE.«;”

7. Strona 61, art. 63 (zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 600/2014), pkt 6 i 7:

zamiast: „6) art. 49 otrzymuje brzmienie: (...);
7) w art. 52 dodaje się ustęp w brzmieniu: (...);”

powinno być: „6) art. 49 otrzymuje brzmienie:
(...);
6a) w art. 50 wprowadza się następujące zmiany:
a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
»2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 1 ust. 9, art. 2 ust. 2, art. 13 ust. 2, art. 15 ust. 5, art. 17 ust. 3, art. 19 ust. 2 i 3, art. 31 ust. 4, art. 40 ust. 8, art. 41 ust. 8, art. 42 ust. 7, art. 45 ust. 10, art. 47 ust. 1a oraz art. 52 ust. 10 i 12, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia 2 lipca 2014 r.«;
b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
»3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 1 ust. 9, art. 2 ust. 2, art. 13 ust. 2, art. 15 ust. 5, art. 17 ust. 3, art. 19 ust. 2 i 3, art. 31 ust. 4, art. 40 ust. 8, art. 41 ust. 8, art. 42 ust. 7, art. 45 ust. 10, art. 47 ust. 1a oraz art. 52 ust. 10 i 12, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.«;”

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

»5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 1 ust. 9, art. 2 ust. 2, art. 13 ust. 2, art. 15 ust. 5, art. 17 ust. 3, art. 19 ust. 2 i 3, art. 31 ust. 4, art. 40 ust. 8, art. 41 ust. 8, art. 42 ust. 7, art. 45 ust. 10, art. 47 ust. 1a oraz art. 52 ust. 10 lub 12 wchodzi w życie jedynie wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.«;

7) w art. 52 dodaje się ustęp w brzmieniu: (...);”.

8. Strona 63, art. 66 ust. 3 lit. b):

zamiast: „b) art. 62 pkt 30 stosuje się od dnia 25 grudnia 2019 r.”,

powinno być: „b) art. 62 pkt 30, 32 i 33 stosuje się od dnia 25 grudnia 2019 r.”.

Sprostowanie do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2034 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie nadzoru ostrożnościowego nad firmami inwestycyjnymi oraz zmieniającej dyrektywy 2002/87/WE, 2009/65/WE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE i 2014/65/UE

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 314 z dnia 5 grudnia 2019 r.)

1. Strona 71, art. 2 ust. 2:

zamiast: „2. (...) zgodnie z art. 1 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2019/2033.”,

powinno być: „2. (...) zgodnie z art. 1 ust. 2 akapit drugi i art. 1 ust. 5 akapit trzeci rozporządzenia (UE) 2019/2033.”.

2. Strona 102, art. 54:

zamiast: „Zgodnie z rozdziałem 2 sekcji 3 niniejszego tytułu (...)”,

powinno być: „Zgodnie z rozdziałem 1 sekcja 3 niniejszego tytułu (...)”.

3. Strona 110, art. 63 pkt 2:

zamiast: „2) w art. 45 ust. 3 dodaje się ustęp w brzmieniu:

»3. Zgodnie z art. 65 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2019/2033 (...)«.”,

powinno być: „2) w art. 45 ust. 3 dodaje się ustęp w brzmieniu:

»3. Zgodnie z art. 65 rozporządzenia (UE) 2019/2033 (...)«.”.

4. Strona 113, art. 67 ust. 1 akapit drugi:

zamiast: „Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 26 czerwca 2021 r. Jednakże państwa członkowskie stosują przepisy niezbędne do wykonania art. 64 ust. 5 od dnia 26 marca 2020 r.”,

powinno być: „Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 26 czerwca 2021 r. Jednakże państwa członkowskie stosują przepisy niezbędne do wykonania art. 62 pkt 6 dotyczącego art. 8a ust. 3 dyrektywy 2013/36/UE do dnia 27 grudnia 2020 r. oraz przepisy niezbędne do wykonania art. 64 pkt 5 od dnia 26 marca 2020 r.”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)